VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Decembrie 1991 XLI D - 7800 FREIBURG
Nr.190 Muenchhofstr.12

O SCURTĂ ANALIZĂ

Se vorbeşte de alegeri libere în România.Asta înseamnă că o nouă farsă se pregăteşte,deoarece nimeni n'a văzut ca sub structuri comuniste să se poată ţine alegeri libere.Cei cari au acaparat puterea nu fac altceva decât să se îmbogăţească peste noapte,jefuind în văzul tuturor.Cum îşi imaginează cineva că cei cari au distrus ţara timp de 45 de ani,au fost cuprinşi de dragoste pentru popor peste noapte? Dovadă de gândurile lor perverse sunt cei doi ani de când au adus numai jale şi foamete pe tot cuprinsul ţării,iar ei se lăfăiesc în bună stare şi aleargă peste tot să cerşească ajutoare. În acest timp în ţară nu se lucrează,recolta de grâu a rămas pe câmp iar pământurile ţăranilor,al căror drept de necontestat este din moşi-strămoşi,se dau după ochi,şi numai în unele cazuri,rare,ţăranii şi-au putut lua ei pământul,singuri,fiindcă nimeni nu-i poate împiedica să-şi ceară drepturile sfinte: pământul şi cuvântul.

Colindând ţara întâlneşti ţărani cu pensii dela colective de 12-80 lei pe lună,în timp ce kilogramul de ceapă a ajuns la 70 de lei!

Se vorbeşte că nu e bună Constituţia? Dar oare un guvern ieşit din alegeri absolut libere va mai ţine cont de această constituţie,pe care un an şi jumătate s'au opintit s'o facă? Totul va trebui să se reia dela 1923,ca bază,fără să se mai folosească maşina de vot fesenistă,care s'a gripat.

Mărinimoşi,aceşti urmaşi ai lui Satana anunţă alegeri "libere",dar uită să rezolve problema schimbărilor în administraţiile locale,- şi pe deasupra a Televiziunii,unde râd de popor doi ciraci ai ideologiei comuniste,Răsvan Teodorescu şi Emanoil Valeriu,doi indivizi cari nici nu se pot numi oameni după felul în care şi-au bătut joc de mijloacele audio-vizuale. Problema lor se va rezolva, dar te întrebi unde vor dispare,fiindcă trebuie să dea socoteală de toate manipulările făcute pentru inducerea în eroare a opiniei publice,şi totul în slujba lui Iliescu-Roman.

Dela distanţă se vede că urmăresc să câştige timp pentru a se uita genocidul săvârşit asupra poporului român şi de care cu toţii sunt vinovaţi,fiindcă un nebun,cum îi spun acum,n'ar fi putut face atâta rău unei ţări fără sprijinul activ al lor şi în plus al lui Brucan,Dan Marţian,Bârlădeanu,ca să numim doar câteva ilustre progenituri comuniste,în spatele cărora trag sforile Verdeţ cu noul PCR văpsit în socialism,fiindcă aşa e moda acum.Aruncând o privire constatăm că numai sânge a lăsat în urmă acest socialism "cu faţă umană".Umanismul lor l-au probat între 22-30 Decembrie '89,în timpul campaniei electorale din 1990,când crimele şi fărădelegile nu au încetat, în cele trei invazii ale minerilor,fiindcă cea de a 4-a a fost numai o răfuială Iliescu-Roman.

O condiţie principală,dacă se vorbeşte de alegeri,este să se pună persoane neutre la Interne, Armată, SRI şi Justiţie (cele de azi sunt FSN 100%),şi o televiziune egală pentru toate partidele.

Trista experienţă a celor ce au furat puterea nu-i trezeşte la realitate, că din cauza lor s'a întârziat redresarea ţării,fiindcă sistemul actual nu prezintă garanţii pentru a se putea face investiţii serioase.Toate utilajele sunt uzate,fără piese de schimb,toate drumurile se prezintă mai rău decât după bombardament,iar lumea flămândă mai rău ca pe timp de război.

În această situaţie de haos general,unde nu ai cui să te plângi -şi dacă o faci e numai pentru a-ţi răcori sufletul,deoarece nimeni nu ascultă,- în această situaţie când nomenclatura veche continuată cu cei câţiva cari sunt doar paravanul lor, în această dramă prin care trece poporul român, nu se poate vorbi de alegeri libere sub structuri comuniste!-

Cicerone Ioniţoiu

Numărul Românilor a scăzut,în ultimii ani,cu peste trei milioane şi jumatate;Se calculează la circa un milion numărul celor fugiţi,fugă înlesnită de autorităţile actuale,care,curios,acum "închid ochii".Alt milion s'a pierdut datorită avorturilor,înlesnite,şi ele,atât de legislaţia actuală cât şi de nemaipomenita mizerie,care face aproape imposibilă creşterea copiilor.Sute de mii pier anual de foame şi de frig,iar copiii se vând atât oficial cât şi la bursa neagră."Siebenbürgische Zeitung" din 31 Iulie arată,la pagina 14,că numai anul trecut s'au vândut 22.000 de copii români: ca bananele şi cartofii...

În această situaţie ne întrebăm cu indignare şi durere dacă golirea României de vechii ei locuitori e programată - şi cu ce lifte se urmăreşte colonizarea ei.Căci prea merg mână'n mână încurajarea exodului şi a raclajelor cu foametea endemică şi cu încurajarea din afară a alogenilor din guvern,- în timp ce unele minorităţi,profitând de situaţie,vin cu pretenţii pe care nici Statele Unite nu le-ar accepta! Ne-au părăsit cei mai capabili dintre români,ne-au părăsit Şvabii şi Saşii civilizaţi şi ne-au umplut păduchii ţigăneşti! Şi,toată lumea tace,niciun protest dela"marii aliaţi" ai lui Titulescu!

De altă parte,tot curios!,toată lumea condamnă ruşinosul pact Hitler-Stalin, dar anularea consecinţelor,când este vorba de România,nu se întrevede câtuşi de puţin; furtul rămâne astfel furt,iar Basarabia şi nordul Bucovinei continuă să rămână sfârtecate în teritorii şi rupte de ţara lor!

Şi-atunci nu putem să nu ne întrebăm ce se va cere României ca să i se retrocedeze ce i s'a furat? Măcar că e singura ţară care,cu preţul a 700.000 de jertfe,a luptat contra ambilor dictatori - şi nici n'a practicat holocaustul - în timp ce un rabin,colaborator de nădejde cu Ceauşescu,speră să iasă cuşer insultând ţara şi punându-i în spate pe evreii ucişi de hortişti în teritoriile furate cu diktatul dela Viena!

Ştiind,dela comunişti,că "nimic nu-i întâmplător",constatăm indignaţi cum de 45 de ani Românul e supus de forţa umbrelor la furt de teritorii,închisori de iad,fuga din patrie,raclaj neîngrădit,vânzare de copii,- cu un cuvânt,desfiinţat ca naţiune.În starea de îngenunchiere în care a fost adusă,ţara,chiar reuşind să-şi schimbe cârma,cu greu s'ar mai putea opune.Dar cei ce şi-au luat misiunea de-a organiza universul pentru mileniul III, ar putea începe prin evitarea consumării acestei ruşini.Pentru noi însă,aşa cum stau astăzi lucrurile, întrebarea e foarte naturală: pentru ce viituri ni se goleşte ţara?...

&& Citim în "Tineretul liber" din Bucureşti,20 Decembrie,că la 17 Decembrie poliţia a confiscat,la anticariatul din Calea Victoriei,nişte cărţi legionare. Ne aşteptăm acum la o avalanşă de proteste,din partea democraţiei ce bântuie acum în ţară,contra acestei tentative de obstacolare a circulaţiei ideilor. Căci ar fi de ne'nţeles ca un distrugător de ţară,ca Verdeţ,să-şi aibă şi partid,alt distrugător,ca Iliescu,să fie chiar în capul Statului,iar cei mai chinuiţi pentru dragostea lor de ţară să n'aibă nici dreptul la expresie! Dacă democraţii vor tăcea,să nu se mire dacă pe lipsa lor de convingeri dovedite va încolţi o nouă dictatură,cu consecinţe ce s'au mai văzut -nu prea demult...

&& Dl Mircea Iorgulescu este un om deştept -şi,probabil,şi cinstit.Dacă-i aşa,cum ne-ar plăcea s'o credem,atunci afirmaţia sa dintr'o emisiune la "Europa liberă",cum că "legionarismul a fost aproape integral recuperat de naţional-comunismul lui Ceauşescu",nu poate fi decât produsul ignoranţei..

&& Dl Sima a întocmit o broşurică,"Îndreptar de viaţă pentru români",cu îndrumări catedratice pentru cei din ţară..Dacă întocmea o schiţă autobiografică, cruţa şi bani şi osteneală,- ba oferea şi "îndrumări" ceva mai potrivite...

&& Faimosul vânător de nazişti,Simon Wiesenthal,a primit la Berlin,19 Decembrie,premiul pentru... pace "Otto Hahn".A vorbit kancelarul Kohl,omagiindu-l drept "avocat al umanităţii şi model de curaj civil".-

&& Articolul de fond din "Literatură şi Artă", "săptămânal al Uniunii Scriitorilor din Moldova"(Chişinău,5 Dec.91),ne informează că "Icoana figurilor lui Ştefan cel Mare şi Mihai Eminescu vor rămâne nemuritoare în sufletele şi conştiinţele românilor moldoveni".Şi asta,indiferent de gramatică...

&& În cadrul campaniei maghiare de denigrare a României în străinătate,un domn Laurent Nagy şi-a permis să publice în "Journal de Genève"(16 şi 18 Dec.), nişte reportaje pline de exagerări şi minciuni,- prompt puse la punct de dl Ion Broşteanu,preşedintele Comunităţii Române din Elveţia.-

&& La 19 Noembrie au evadat în Congo 6 canibali.Prea hămesiţi,sau poate dorind carnea gata friptă,- fapt e c'au mers direct la... crematoriul Universităţii,unde au şi fost înhăţaţi de poliţie,care le cunoştea desigur preferinţele..

... (Bucureşti), 10 Dec.1991 -

Prea Sfinte Părinte Nicolae Cosma, Domnilor colegi şi dragi camarazi,

Asociaţia noastră nu-i organizaţie de masă, nu vrea sediu propriu şi, în conformitate cu tradiţia, nu se va transforma niciodată în partid politic. Asociaţia noastră are un scop limitat, dar mare, dacă nu sfânt, şi anume de a lupta împotriva indiferenţei şi de a salva dela uitare, deci dela pierdere, tesaurul celor gândite, tesaurul celor simţite şi tesaurul celor trăite de cele 28 promoţii de studenţi ale autonomiei universitare între 1919 şi 1948.

Cluj, toamna 1919. Primul Congres Naţional Studenţesc al României întregite în hotarele ei etnice şi cu provinciile ei istorice. În acest congres şi-a luat formă activă de organizare Sufletul Naţional Românesc, aşa predum albastrul, galbenul şi roşul dela sine se alipesc în Tricolorul Ţării. Cu quasi unanimitate de voturi, acest congres a repudiat teza forţelor oculte de stat federativ multi-naţional pluri-religios şi a decis teza statului naţional unitar al Românilor. Adică al Naţiunii care a alcătuit acest Stat, al Naţiunii care are răspunderea în Istorie şi al Naţiunii care asumă respectarea principiilor morale, respectarea dreptului internaţional şi respectarea naţionalităţilor conlocuitoare. Acest prim congres al tuturor tinerilor laolaltă a decis atributul de creştin în titulatură şi insigna de student creştin, - nu cu scop de excludere, ci ca model al perfecţiunii.

Domnilor colegi şi dragi camarazi, Programul nostru e limitat şi nu-l putem depăşi. Programul nostru este de a pune Trecutul în serviciul Viitorului. Programul nostru este de a înarma Tineretul universitar de astăzi şi, prin aceasta, Tineretul universitar de mâine, cu învăţămintele pozitive utile ale experienţelor noastre, nu toate cu victorie şi prea multe cu înfrângere. România de ieri n'a fost perfectă, dar era pe drumul spre perfecţiune şi avea resursele de perfectibilitate. Cele trei decenii între 1919-1947 au fost oarecum sărace în reuşite oficiale şi în împliniri statale, dar au fost extraordinar de bogate în speranţe, în năzuinţe, în căutări, în încercări, în idealuri generoase şi în sacrificii sfinte. Un mare laborator de analize şi sinteze. Un cazan de fierbere la sute şi chiar mii de grade de temperatură, o generoasă matcă pentru cunoaşterea care se vrea sau se va vroi transformată în acţiune. S'au arătat lucruri excepţionale. S'au văzut lucruri minunate!

Domnilor colegi şi dragi camarazi, Nu orice întoarcere la ttrecut e pozitivă şi constructivă. Nu orice întoarcere la trecut poate lega firul de continuitate istorică. În practica medicală, diagnosticul e temelia tratamentului şi tratamentul e aplicarea diagnosticului. La fel în viaţa publică şi în activitatea politică: există o succesiune obligatorie în sensul că întâi trebuie o cunoaştere completă a trecutului şi apoi se poate o direcţie justă în viitor. Nu se poate începe fără diagnostic diferenţial exhaustiv între găurile de lichid otrăvitor şi izvoarele de apă curată. Nu se poate începe fără diagnostic diferenţial irefragrabil între prostia care nu învaţă din propriile experienţe şi inteligenţa care învaţă din greşelile altora. Nu se poate începe fără conştientizarea diferenţei dintre politica de provocare ca scop în sine şi politica de construire cărămidă peste cărămidă. Pe plan tactic în imediat: prima lege şi primul criteriu sunt sigur unitatea. Pe câmpul de luptă, sub focul inamicului, nu se schimbă nici conducerea şi nici structura şi se persevereazā cu tot ce se poate din ce se posedă. Dar pe plan strategic, în perspectiva devenirii: prima lege şi primul criteriu sunt nu unirea, ci creativitatea. Această creativitate este mai mult decât inteligenţa şi cultura şi implică ce-i posibil aici pe pământ din Substanţa Divină şi din Duhul Sfânt.

Domnilor colegi şi dragi camarazi, Ne întoarcem cu faţa spre viitor. Ne îndreptăm privirea spre ce va fi. Ne adresăm Tineretului universitar de astăzi. Ne adresăm dlui preşedinte şi dlui vicepreşedinte al Ligii Studenţilor. Ne adresăm d-lor Preşedinţi de Societăţi Studenţeşti din Universitatea Bucureşti Regele Carol I cel Înţelept. Se subînţelege încrederea, date fiind dragostea şi speranţa care există. Conform moţiunilor votate de toate Congresele Naţionale Studenţeşti: suntem şi rămânem în serviciul dumneavoastră. Conform Declaraţiei princeps din 27 Decembrie 1989, publicată în ziarul "Liberalul" din 6 Ianuarie 1990: suntem şi rămânem la dispoziţia dumneavoastră.

Domnule Preşedinte Daniel Popescu, Domnilor preşedinţi, Vă predăm sfintele noastre sdrenţe care au fost steagurile noastre de luptă. Vă predăm deviza Studenţimii Creştine Române: "Nu-i nevoie să speri pentru a întreprinde, şi nu-i nevoie să reuşeşti pentru a persevera". Vă predăm lozinca Congresului Naţional

geniul generaţiei noastre: "Toate soluţiile sunt înainte".Dumnezeu este cu dumneavoastră.Noi vă urmăm.-

Dr.Şerban Milcoveanu

BASM de Ionel Zeana

Ardea'n amurg în munţii Rodnei
inelul mistic al logodnei...
şi cavalerul cruciat,
leit în soare şi'nzăuat,
pornea'n galop ne'ntârziat
spre fata lui Verde'mpărat,
căci Roşu împărat şi-alţi crai
vestiţi în pompă şi alai,
din Răsărit sau din Apus,
doreau de mult,doreau nespus,
urzind în nopţi un gând mişel
să scape'n chip mârşav de el.

Nu, nu era în lume loc
pentru o pajură de foc
şi nici măcar de-un fir de păr,
pentru dreptate şi-adevăr.

Gemea sub bici şi bietul veac
tânjea zadarnic după leac.

Minciuna,intriga şi crima
se'mperecheau -ca'n versuri rima-
şi întinau lumina,slava,
pumnalul,ştreangul şi otrava.

Băloşi,şui,puii de năpârcă
fătaţi în sân,jucau în cârcă
şi şuerau din limbi năpraznic
la diavolescul,roşu praznic.

Părea,ah,veacul osândit
la caznă fără de sfârşit!...

Şi Făt-Frumosul ne'nfricat,
leit în soare şi'nzăuat,
ce beznele le-a fulgerat
cu vârful paloşului său,
de sus,din munţi,de pe Rarău,
sau de la Râmnicul Sărat
unde fu'nchis de un călău,
de-un spân viclean,nespus de rău,
de necuratul însemnat -
porni'n galop ne'ntârziat,
senin,tăcut şi resemnat,
spre fata lui Verde'mpărat,
ce-l aştepta în munţii Rodnei
să-i pună'n deget în amurg -
când liniştile nopţii curg -
inelul mistic al logodnei.

Zamolxe-ascuns pe după nori,
a bubuit lung de trei ori
şi mirelui i s'au deschis
căi largi şi porţi de paradis...

Trist cobora pe culme seara,
Jos hohotea în lacrimi,Ţara...

&& Un grup de români din California s'a întrunit în 14 Septembrie la Casa Română din Oakland spre a sărbători "Ziua Bunei Vestiri a Poporului Român".: ziua de naştere a Săditorului şi Părintelui Neamului Românesc,Împăratul Traian. După o înălţătoare pomenire oficiată de trei preoţi(bănăţean,muntean şi ardelean) -pentru sufletul lui Traian s'au mai rugat,în istorie,papa Grigorie cel Mare şi Sf.Antonie de Padova,iar Constantin cel Mare afirma că "Numele lui se vede pretutindeni,ca iarba care creşte şi pe ziduri"-,cinci oratori au evocat figura împăratului,amintind,printre altele,că o copie a Columnei se află nu numai la Paris,ci şi pe malurile Pacificului,la Astoria(Oregon).

Naşterea lui Traian s'a sărbătorit şi la Deva,la 28 Septembrie 1990 şi la 18 Sept.1991.Nu s'a putut oficia o slujbă mixtă ortodoxă-unită,- căci,în timp ce Ungaria şi Polonia făceau o primire triumfală Papei,Iar Bulgaria şi Albania reluau legăturile diplomatice cu Vaticanul,- "Boul Apis" dela Bucureşti -cum îl poreclea Liviu Stan pe Teoctist- găsea cu cale să rupă relaţiile cu Vaticanul!

Promotorul acestor înălţătoare festivităţi este Corneliu Stan,adeverind astfel zisa italiană că "Buon sangue non mente": într'adevăr,dânsul se trage,după mamă,din familia de dascăli Danciu dela Cernăuţi,română şi legionară,şi,după tată,din sănătoasa românime sibiană,fiu al eruditului profesor Liviu Stan.-

&& Refugiaţi din ţările robite sau adunat de 23 August la Statuia Libertăţii din Paris spre a protesta împotriva menţinerii consecinţelor criminalului pact Hitler-Stalin.Ei au cerut înfiinţarea unui tribunal permanent de judecare a crimelor comuniste,înşirate pe larg în moţiune,- Crime în pace şi'n război,cum au fost judecate cele naziste! Delegat dintre români,dl Remus Radina.-

&& Ne-a căzut în mână un număr din "Vatra Românească",unul din cele mai criticate ziare de către păgubaşii revoltei din '89.Foaia ni s'a părut foarte vie, pe justă linie românească.I-am găsit numai două cusururi: că,în timp ce despre Transilvania,pe care o avem,vorbeşte cu infinite argumente,- despre Basarabia, Pe care n'o avem, nu pomeneşte nici în treacăt! Pe urmă: nu negăm că,din păcate sunt şi români ce ignorează total problema; dar,oricum,şi având în vedere că ungurii şi-au cucerit multe simpatii în lume,poate ar fi mai de folos ca,în loc să ne tot convingem,noi între noi,de dreptatea cauzei, publicaţia să iasă în limbi de mare circulaţie...

&& Părintele Prot.D.Em.Popa a tipărit şi pentru 1992,la Freiburg,un frumos calendar de perete,bisericesc şi naţional.Costă 5 mărci,sau echivalentul.-

învingă,fie şi cu ajutorul tâlharilor de drumul mare".(Lenin)

M'am născut în Petroşani.Bunicul meu şi tatăl meu,erau amândoi angajaţi la minele de cărbuni.Crescând în Valea Jiului,i-am cunoscut pe mineri -majoritatea bărbaţilor activi din Vale- ca pe nişte oameni fără prea multă şcoală,simpli, iar cumsecade şi prietenoşi,poate din cauza spiritului de solidaritate impus de munca în subteran.Ştiam că trăiesc acolo de generaţii,moştenind meseria de la părinţi şi păstrând mândria breslei.N'am vrut niciodată să lucrez în mină,însă, fiind un elev cu înclinaţii literare,scriam mereu frumoase compuneri despre mineri,despre greutatea muncii lor şi despre respectul pe care li-l datoram.

Iar a venit o zi în vara lui '77 când minerii n'au mai răbdat prea multele poveri şi s'au răsculat.În timpul unei vizite "de lucru" Ceauşescu a devenit prizonierul lor şi a fost silit să le promită mai multe îmbunătăţiri. Promisiunea a rămas în picioare câteva ore: în noaptea următoare conducătorii minerilor au dispărut împreună cu familiile lor,după care a început o campanie susţinută care a durat ani de zile.Vechii mineri "breslaşi" au fost risipiţi prin ţară, iar în locul lor au venit oameni fără căpătâi,cari au umplut căminele de nefamilişti şi cârciumile oraşului,de regulă puşcăriaşi cari nu se puteau angaja nicăieri altundeva.După fiecare "sărbătoare" naţională,de regulă la 26 Ianuarie şi 23 August,venea câte un nou val de deţinuţi de drept comun proaspăt graţiaţi, cari ridicau rata criminalităţii în Vale.Pe de altă parte,tot mai mulţi securişti au fost încadraţi ca ingineri sau alt fel de specialişti,înjumătăţind astfel producţia de cărbune.

Din cauza asta nimeni nu mai vroia să fie miner,secţia de mine a liceului industrial era singura la care se intra din oficiu,pentru că bătrânii mineri rămaşi netransferaţi îşi opreau băieţii să candideze acolo unde se adunau cei mai slabi elevi ai municipiului,devenind probabil cei mai îndoielnici absolvenţi de liceu ai ţării. Trebuie să mărturisesc că şi eu tot acolo am terminat, şi nu îi condamn pe cei cari vor opri lectura articolului în acest punct.Pe diploma mea mai scrie şi azi "Meseria: miner".

Am ajuns student la Bucureşti,după Revoluţie am devenit unul din fondatorii şi conducătorii Ligii Studenţilor,dar întâlnirile mele cu minerii au continuat. Pentru început am aflat că au primit,aproape fără să ceară,avantaje incredibile: salariile le-au fost triplate,programul de muncă redus cu peste 50%,planul de cărbune înjumătăţit.Reţeaua magazinelor,hotelurilor şi restaurantelor din Vale a trecut în posesia sindicatului minerilor.Motivul,pe care nu l-am înţeles atunci,era că noua putere,ceva mai rafinată decât precedenta,a înţeles că e preferabil să-i câştige pe mineri de la început,pentru a-i putea folosi la nevoie.De ce minerii? Pentru că prin natura meseriei sunt obişnuiţi să acţioneze în echipe mari şi au un spirit gregar foarte desvoltat.Pentru că masa de foşti ocnaşi şi securiştii infiltraţi de multă vreme nu vor avea nici un fel de scrupul în îndeplinirea unei misiuni murdare,atâta timp cât "le pică".Pentru că ştiau din Decembrie că poporul român nu va tolera intervenţii poliţieneşti de amploare prea curând şi,de altfel,nici nu era indicat ca angajaţii oficiali ai puterii să-şi murdărească din nou mâinile.Iar Securitatea a devenit a "bobolului suveran",sau a fost desfiinţată,sau a fost subordonată armatei,- alegeţi ce vă place mai mult.

Prima descindere spontan organizată a cetelor de mineri în Bucureşti s'a petrecut Luni,pe 29 Ianuarie 1990,în timpul contrademonstraţiilor feseniste aflate în afara legii manifestărilor publice,lege creată chiar de FSN.Minerii au distrus sediile principalelor partide de opoziţie,au bătut sălbatic membri şi simpatizanţi ai partidelor,dar şi trecători cari au condamnat această bestialitate.Nu au fost singurii protagonişti ai acţiunii,dar a fost prima oară când Capitala a văzut mineri.

A doua apariţie a oamenilor de mină a avut loc într'o altă zi de luni,pe 19 Februarie 1990,într'o altă contrademonstraţie,de data asta exclusiv minerească şi încă mai impresionantă decât precedenta.De amintit că în ajun demonstranţi anticomunişti pătrunseseră în clădirea Consiliului de Miniştri şi au capturat mormane de cărţi de doctrină bolşevică,steaguri roşii şi,se pare,şi câteva fire din barba ezoteristului Gelu Voican,îngerul păzitor al tagmei minerilor,fost deţinut de drept comun el însuşi,probabil cel care i-a recomandat atenţiei lui Iliescu.Traseul obişnuit al zilei,cu devastări de sedii şi molestări de persoane,s'a sfârşit cu o aberantă şi încă greu de crezut intrare în C.P.U.N.,parlamentul provizoriu de atunci,în care opoziţia a avut mai multe locuri decât are azi. Televiziunea a transmis în direct imagini greu de crezut.

ai opoziţiei -chiar şi din partide de stânga-,oameni cu părul alb,dintre cari unii îşi petrecuseră o bună parte din viaţă în închisorile comuniste.Ideea centrală a comunicării lor incoerente era că la următoarea abatere a opoziţiei vor reveni cu bâtele lor şi vor salva guvernul de alte asemenea încercări de destabilizare.Din când în când,camera arăta Piaţa Victoriei,în care mii de bipezi cu feţe tâmpe,luminate feeric de lămpaşe,arătau câte două degete răschirate,scandând transportaţi) "Iliescu,dacă vrei - te scăpăm de derbedei!".

Şi a venit şi ziua aceea... După înscenarea sângeroasă din ziua de 13 Iunie 1990,- în timp ce pentru prima oară de la Revoluţie pe străzile Bucureştilor răsunau din nou rafale de automat ăi cădeau din nou oameni răpuşi de gloanţe,- majoritatea populaţiei Românei,bătută în cap ani de-a rândul de idei bolşevice despre ordinea în stat,minţită în faţă de televiziune, ei bine, majoritatea populaţiei aştepta să fie înăbuşită noua rebeliune legionară,să-şi vadă înfăptuită liniştea pentru care votase.Şi atunci au venit ei... În zilele de 14 şi 15 Iunie minerii au scris în istoria ţării şi în amintirea noastră o pagină pe care n'o va şterge nimeni şi nimic,nici măcar schimbarea guvernului lui Roman. La fel ca în genocidul cambodgian,aceşti noi khmeri au vânat pe bulevardele Capitalei orice persoană cu aspect cât de cât intelectual.Au fost schingiuiţi,mutilaţi sau ucişi oameni fără altă vină decât aceea că aveau ochelari,pălărie, cravată,barbă,plete,blugi,aveau cărţi,caiete,sau erau pur şi simplu tineri.Femei care arătau "cam prea bine" sau fete identificate drept studente au fost incluse în categoria "curve ţărăniste" şi violate în grup.Hoardele de mineri au intrat în licee şi au lovit copii şi profesori cu bâtele lor,pentru că voluntarii fesenişti cari îi însoţeau le-au spus că liceenii erau vizitatori frecvenţi ai Pieţei Golanilor.

Tot ce s'a petrecut,dovezile de necontestat(fotografii şi înregistrări video),certificatele medicale,cele de deces,- nimic n'a convins justiţia română să pedepsească măcar pe cei surprinşi de aparatele de filmat.Minerii s'au întors acasă sub protecţia poliţiei,se mândresc şi acum cu ce-au făcut,iar magazinele din concesiunea lor s'au umplut de pradă.Singurii condamnaţi au fost golanii arestaţi pe 13 şi un inginer de la căile ferate care a încercat să devieze sau să oprească unul din trenurile cu mineri.Dar astăzi minerii au ajuns din nou în Bucureşti şi au cerut demisia lui Roman,iar mulţi naivi se un eufemism) s'au bucurat şi au conchis că minerii s'au deşteptat, şi că de fapt ăia nici nu fuseseră minerii,ci securiştii.

Ce pot spune este că i-am întâlnit şi eu atunci,la "cucerirea" Universităţii,erau nimeni alţii decât concetăţenii mei,cari nu mi-au făcut oricum nici un rabat.Planul şi coordonarea aparţin Securităţii,probabil şi instruirea minerilor,dar la capătul bâtei erau doar ei,"cei care dau ţării lumina".Au venit din nou la Bucureşti şi au strigat chiar "Jos comunismul!",după ce cu un an în urmă i-au măcelărit pe cei care strigaseră acelaş lucru,dar din convingere.Roman a demisionat.A plecat poate cu coada între picioare,sau s'a retras într'un moment dificil,lăsând fostului subordonat o economie în plin marasm,pentru care Don Pedro nu va mai răspunde la apropiatele alegeri?

Vă grăbiţi să vă bucuraţi că alţii,fie ei şi mineri,fac "treaba" în locul nostru.Săraca bucurie! Bine măcar că e generală.Iliescu se bucură şi el că a îndepărtat un aliat prea abil care incepuse să-l umbrească.Voican e fericit că metoda lui nu s'a demodat şi că mai e nevoie de el.Fotogenicul ex-premier,preşedinte al F.S.N.,va fi unul din favoriţii alegerilor ce vor veni.

Doar acea categorie de tineri cunoscuţi sub numele de "proştii" şi care continuă să creadă că dorinţa lor de a doborî comunismul le e de ajuns,doar ei au păţit-o încă o dată şi au încasat bastoanele poliţiei,după ce minerii s'au retras mulţumiţi şi reîmpăcaţi cu puterea.Naivii propun iertarea strategică a minerilor,întrucât ei au fost doar uneltele comuniştilor.Să-i uităm pentru un timp,aşadar.Poate că eu şi prietenii mei,nerefăcuţi nici azi după cele întâmplate,care purtăm încă urmele suferinţelor de atunci,poate vom reuşi să îi iertăm cândva.De uitat,am vrea şi noi să uităm. Dar nu îi vor uita oamenii schilodiţi degeaba,studenţii cu ochii scoşi,sportivii care nu vor mai alerga niciodată,fetele violate care poate nu se vor mai putea mărita după "nunta colectivă" cu pitencatropii.Universitatea pângărită nu va putea uita sângele care i-a pătat duşumelele,distrugerea colecţiilor rare din muzeu,cărţile arse sau mânjite cu fecale,ca o exprimare a raportului lor cu cultura Neamului,arderea portretului lui Eminescu şi ruperea tricolorului care îl învelea şi mai ales sfărâmarea icoanei din balcon.Am un prieten pe care îl obsedează o scenă la care a

... victima barbarilor. ... din sălile, unul dintre ei îi sfărâmă fetiţei capul cu o lovitură de bâtă! Poate că îi vor ierta văduvele şi orfanii rămaşi în urma lor, poate îi va ierta familia tânărului căruia i-au despicat capul cu toporul pentru vina de a fi fost angajat ca portar la PNŢ. Poate că pedeapsa lui Dumnezeu îi va ajunge într'o altă lume. Dar nu-i va ierta niciodată Ţara umplută cu ruşine şi împinsă înapoi cu zeci de ani faţă de acest secol, împinsă la mii de kilometri de o Europă care şi-a închis din nou porţile înaintea noastră.

Nu cred că au fost aduşi de Verdeţ, cu care sindicatul lor se află în conflict deschis. Dar aş vrea să atrag atenţia asupra unui aspect care nici nu mai depinde de identitatea păpuşarilor. Toate mişcările de masă desfăşurate împotriva legilor firii au creat acea stare de anarhie numită "teroare revoluţionară". Aceasta nu face parte din climatul revoluţiei propriu-zise. Ea nu poate fi identificată cu zilele de entuziasm şi sacrificiu ale Revoluţiei Române, desfăşurată sub semnul non-violenţei şi al revenirii la omenie, zile în care minerii se aflau probabil sub pat. Îşi poate însă găsi echivalentul în toate fazele incipiente ale consolidării unui regim comunist, moment în care, în condiţiile restaurării valorilor şi a ordinii fireşti, "nimeni" devine noul şef şi îşi impune cu duritate dominaţia într'un sat fără câini.

Fesenismul, ca mişcare socială, reprezintă o asemenea situaţie. Este momentul în care elemente criminale învaţă că singura formă de garantare a siguranţei şi ordinii, statul de drept, este încă foarte departe de noi. Acest lucru e confirmat chiar de faptul că s'au găsit oameni cu vederi anticomuniste cari i-au aplaudat pe mineri în acţiunea lor recentă. Foarte îngrijorător este însă faptul că minerii au ajuns la concluzia că se pot câştiga bani cu bâta, iar crima organizată poate fi un mod de viaţă. Şi atunci, poate veni o zi când vor începe să scrie legea şi constituţia de pe poziţii proprii, când pana va dispărea în faţa ciomagului, iar despoţii de azi vor fi înlocuiţi de o oligarhie a celor din junglă. Mai trăiesc încă oameni cari pot povesti despre legile unei Armate Roşii care cârmuia ţările eliberate cu mâna pe nagan.

Îmi amintesc de un SF în care pământul, zguduit de blestem, trăia sub stăpânirea unei societăţi de maimuţe evoluate, posedând raţiunea şi vorbirea articulată a oamenilor. N'aş vrea să apuc să văd o zi în care puterea va aparţine unor făpturi cu aspect mai mult sau mai puţin uman, dar cu mintea şi graiul de maimuţă. Astăzi mă aflu în siguranţă, departe de hoarda minerilor, de casă, de familie, de prieteni şi de singura ţară în care am avut un rost de a fi. Doar în coşmare repetate îmi apar feţele schimonosite de ură, ochii sticlind la vederea sângelui, bâtele ridicate cu două mâini deasupra capului. Încărcat cu prăzi, trenul minerilor se târăşte ca un şarpe boa sătul. Atâta timp cât magazinele minerilor au ce vinde, Bucureştiul e în siguranţă. Atotştiutori, naivii aşteaptă deşteptarea proştilor şi umanizarea hidosului. Eu ştiu însă un singur adevăr: n'am să mai scriu niciodată frumoase compuneri despre mineri.-

SORIN DRĂGAN, un golan pribeag

<u>LA ROMÂNIA</u> de Dimitrie Bolintineanu

Astfel cum se'nclină crinul
Fără viaţă şi color,
Când un verme-i roade sânul
Fraged, şi desfătător -
Astfel, dulce Românie,
Tu începi a te fana,
Şi nimic n'aduce ţie
Viaţa şi mărirea ta !
Dragă, moartea locueşte
Chiar în sânul tău frumos.
Unde mergi ea te'nsoţeşte;
Ori ce faci e de prisos.
Când, în dorul ce te-abate,
Tu încaleci să combaţi,
Un fiastru urcă'n spate,
Şi îţi zice să abaţi!
Când pe rîu-organizării
Vasul tău vei a-l purta,
Un fiastru, al perzării,
Pune mâna'n cârma sa.
Unde mâna ta plăcută
Scrie fericire,-amor,
Altă mână nevăzută
Scrie'ndată: <u>ură</u>, <u>dor</u> !
Când tu faci o faptă bună,
Fiii tăi o veştejesc,
Rosele p'a ta cunună
Cum le pui, se ofilesc,
Şi speranţa ta se curmă !
Cu nimica nu te'mpaci!
Toţi s'arată pentru cârmă;
Dar eu nu mai văz cârmaci!

** La 3 Februarie, ziua asasinării lui <u>Iuliu Maniu</u>, mii de români, din toate partidele, vârstele şi situaţiile sociale au mers la <u>Sighet</u>, unde ierarhii bisericii unite au oficiat un parastas. Absenţi au fost, cum era şi firesc, numai reprezentanţii guvernului comunist, atât dela centru cât şi cei locali. S'au ţinut vreo zece cuvântări. S'a calculat că printre miile de ucişi în temniţa din Sighet se află doi foşti preşedinţi de consiliu, 21 foşti miniştri, 6 subsecretari de stat, 4 episcopi uniţi, mai mulţi foşti guvernatori ai Băncii Naţionale, generali, academicieni, etc. De notat că amintirea <u>marelui român</u> n'a putut fi evocată în parlamentul ţării <u>româneşti</u>, ocupat cu comemorarea altor... rumuni.

** Viitorul pelerinaj la <u>Soultzmatt</u> va avea loc Sâmbătă <u>6 Iunie 1992</u>.-

Reîntregirea României se ridică din punct de vedere al dreptului interna-ţional concomitent cu prăbuşirea imperiului comunist,fără probleme de ordin politic sau economic,- spre deosebire de alte popoare aflate sub cotropirea expansiunii slave.Vitregia impusă României de nedreapta conjunctură a păcii de acum 45 de ani a dat prilej Sovietelor să instituie la conducerea României un cuvânt neautorizat de adevărata simţire a poporului român,atât pe teritoriile cotropite cât şi pe cel stăpânit ca zonă de influenţă.Faptul a ieşit pregnant în evidenţă din comportamentul de după revolta din Decembrie 1989,al guvernării sprijinite de KGB şi de securitatea ceauşistă,oficialii evitând să ridice problema reunificării ţării.Acest drept al poporului român a fost cerut tot timpul de intelectualii din exil,la unison cu cei din ţară şi cu întreg poporul odată cu revolta din Decembrie.Ei au acordat acest imperativ naţional cu prevederile dreptului internaţional în vigoare la popoarele libere.

Statele Unite ale Americii fac efortul reparării nedreptăţilor din trecut, prin instaurare de ordine pe bază de DREPTATE,conştiente că orice abatere ar ştirbi şi şubrezi întreg edificiul credibilităţii în lume,pentrucă dreptatea nu poate fi înlocuită cu sofisme diplomatice sau falsuri istorice.Mădura dreptului rămâne fapta corectă,aplicată unanim şi egal tuturor popoarelor,fără excepţie.

Acestea fiind spuse pe înţeles general,să revenim la România şi teritoriile răpite prin criminala înţelegere dintre Hitler şi Stalin,care a dus la anexarea,de către ruşi,a Ţărilor Baltice,a Basarabiei,Bucovinei de nord şi Herţei.Din punct de vedere al dreptului internaţional,pactul era nul,dar repararea nedreptăţii a devenit posibilă abia în Septembrie 1991,după cutremurul din Soviete.Deocamdată şi-au obţinut independenţa Ţările Baltice,cazul provinciilor româneşti rămânând în suspensie; pactul însă este "un singur tot",indivizibil,aşa că anularea lui nu poate fi numai parţială.

În ce priveşte aspectul economic ridicat acum de ruşi,el diferă dela ţară la ţară..Faţă de Ţările Baltice,diferenţa constă în aceea că România are de revendicat un întreg tezaur sechestrat de bolşevici în anii 1918/19 -tone de aur, valori şi arhivă inestimabile-,abuz cunoscut pe plan mondial şi încă nerezolvat! Pe urmă,jaful de după 1945 din România a atins colosala sumă de de 100 miliarde de dolari numai din furtul minereului din minele secătuite de urania, plus jaful din sovromuri,etc.etc.Diferenţa faţă de celelalte ţări,ajunse acum libere,constă în faptul că ele n´au cunoscut independenţa în anul 1918.Autodeterminarea de atunci -încurajată şi de punctele wilsoniene- a situat România cu provinciile în cauză pe un precedent unanim recunoscut de ţările semnatare ale tratatelor de după primul război mondial. În plus,provinciile răpite în 1945 sunt situate istoric şi geografic într´un corp comun inseparabil de România,fără probleme de circulaţie sau dependenţă economică rusă.

Faptele sunt recunoscute mondial de toate statele suverane şi consfinţite în tratatele semnate după primul război mondial; iar istoric,unanim statuate şi consacrate în toată lumea ştiinţifică şi diplomatică.Vremelnica impostură reprezentând România înainte şi după Decembrie 1989,impusă cu amestec în trebile interne de KGB şi fals în alegeri de securitatea ceauşistă,nu poate vicia drepturile unui popor,aflat în dificultate temporară.Dacă vocea guvernamentală încă la frânele României tace,vocea intelectualilor din exil şi din ţară cu întreg poporul se ridică puternic ca reprezentanţi de drept şi de fapt ai României şi cer reîntregirea ţării,concomitent cu alegeri în care amestecul KGB şi securisto-ceauşist,să dispară.Căderea mârşavului pact Molotov-Ribbentrop cu recunoaşterea Ţărilor Baltice readuce de drept şi irevocabil la patria-mamă provinciile răpite României.Aşa operează principiul DREPTATE şi strădania USA pentru ordine pe plan internaţional.

România reîntregită şi liberă se angajează în construcţia Europei cu respectarea "drepturilor omului" în conceptul de aplicare acceptat de celelalte popoare ale lumii.Insinuarea rusă în scop de a tergiversa reîntregirea României ţine de comuniştii camuflaţi; iar ţările care se reţin,cu sau fără conştienţă, ajută un complot la adresa santinelei dela graniţa de răsărit a Europei de mâine: ROMÂNIA,mult încercata santinelă... În astfel de momente istorice se verifică ţările prietene,şi este bine de reţinut.-

Petre Predescu

&& Cu sârbii şi bulgarii -constată dl <u>Sima</u>,în al său "Îndreptar de viaţă",- "avem anumite contencioase deschise,dar <u>de natură minoră</u>,şi convieţuirea cu aceste popoare se poate desfăşura în condiţii normale".Contencioasele ar fi: problema Cadrilaterului,acţiunea de nimicire a Românilor din sudul Dunării,colonizarea Banatului înstreinat,etc.: toate,treburi "de natură minoră"!...

... "L'Arche", revista iudaismului francez (Septembrie 1991): "În vara aceasta, comunitatea evreiască din România, cuprinsă de îngrijorare, comemora semi-centenarul masacrelor săvârşite de armatele germane şi române la Iaşi, Dorohoi, în Basarabia şi în Transnistria".

Cu prilejul acestei comemorări, Măria Ta ai adresat "fraţilor şi surorilor noastre întru Dumnezeu, de origină evreiască", un Mesaj de creştinesc regret. Acest gest va fi, fără îndoială, interpretat şi exploatat de către alde Edgar Eichman, Elie Wiesel, Rabinul Rosen şi Petre Roman ca o confirmare regală a tezei lor mincinoase de culpabilitate a armatei române, ocultând realitatea faptelor, realitate pe care Măria Ta o cunoşti, fiind vorba de evenimente din timpul celei de a doua domnii a Măriei Tale.

Trebue oare lăsată această clică să arunce fără desminţire -ba acum şi cu această implicită înaltă confirmare- o nemeritată pată pe onoarea armatei române, care s'a jertfit luptând "pentru Neam şi pentru Rege"? Mărturii incontestabile pentru restabilirea adevărului ar fi destule, dar sunt înăbuşite de atotputernicia mafiei care stăpâneşte toate căile de expresie. Îmi îngădui să pun la îndemâna Măriei Tale două mărturii demne de toată atenţia. Una, ieşită din bezna închisorilor, a unui ostaş care Ţi-a slujit cu credinţă şi a pătimit pentru aceasta. A doua, a unui sfetnic apropiat şi vajnic susţinător al Măriei Tale, dar exprimată cu multă prudenţă, în afara oricărei publicităţi.

<u>Prima mărturie: a ostaşului mort în închisoare</u>.- Scrie Simion Ghinea, fost deţinut politic, în "Ţara Noastră", Aprilie 1991: Am stat trei ani cu Generalul Coroamă în aceeaşi închisoare, la Ocnele Mari, destul ca să întoarcem pe toate feţele povestea "pogromului" de la Iaşi, care ar fi avut loc la sfârşitul lunii Iunie 1941 şi căruia i se făcuse o largă publicitate după 23 August 1944, într'o vreme când doar acuzatorul avea dreptul la cuvânt, nu şi acuzatul. Iată spusele Generalului:

"Armata română nu şi-a făcut decât datoria pe toată perioada celui de-al doilea război mondial. Un război dur, cel mai dur din întreaga istorie, când umanitatea a uitat de ea însăşi şi s'a abandonat celor mai josnice instincte. Ea n'a săvârşit excese care să-i păteze onoarea, cu excepţia doar poate a unor cazuri individuale inerente într'un război. Nu s'a pus în conflict cu legile internaţionale ale stării de război şi nu s'a dezis de atitudinea ei tradiţională faţă de inamic. În Rusia, ostaşii noştri au fraternizat cu populaţia civilă paşnică, victimă a unui război pe care nu-l dorise. Iar la Iaşi n'a fost vorba de nici un pogrom în sensul adevărat al cuvântului. Legile războiului modern interzic atacul mişelesc organizat în spatele frontului. E neloial. Cel care îl practică nu poate numi represiunea firească împotriva sa nici pogrom, nici genocid. Trebue să se aştepte la ripostă" (Generalul Coroamă era, la data când au avut loc acele evenimente botezate pogrom, Comandantul Corpului II de Armată Iaşi).

"Armata noastră a fost provocată. Mai pe şleau, am fost atacaţi de bande de partizani înarmaţi de Armata Roşie, cu care eram în conflict, compuse din ruşi, călăuzi şi evrei, foarte mulţi evrei. Eu nu sunt antisemit, şi sunt şi bătrân. Prea bătrân ca să mai pot depune mărturie într'un viitor previzibil. Dar faptele sunt fapte şi oricât ai vrea să le răstălmăceşti, adevărul tot va ieşi la suprafaţă. El poate fi tăinuit o vreme, dar nu şi nimicit. Din cercetările ulterioare a reieşit limpede că mai toate detaşamentele de partizani care urmau să acţioneze pe teritoriul nostru erau conduse de evrei proveniţi din Basarabia.

"Cât priveşte retragerea trupelor române în vara anului 1940 din Basarabia, totul a fost un coşmar. Armata Roşie n'a respectat etapele de marş convenite şi tancurile bolşevice au depăşit cu mult unităţile noastre care în majoritatea lor mărşăluiau pe jos. Panica şi confuzia se amestecau cu durerea înfrângerii. Basarabenii ni se adresau plângând: "Voi vă duceţi, dar pe noi cui ne lăsaţi?", în timp ce populaţia evreiască jubila şi întâmpina duşmanul cu flori şi urale, iar pe noi cu huidueli şi adesea cu pietre. Prin târguri unde evreii erau majoritari, ni se arunca în cap de la etaj cu apă clocotită. Dumnezeu n'a fost de partea noastră în acest război", mi-a spus trist generalul.- Generalul Coroamă era moldovean, foarte bun ostaş, cu neţărmurită dragoste de Ţară. Era şi un om de caracter şi avea un suflet plin de omenie şi blândeţe.-

<u>A doua mărturie: a sfetnicului Măriei Tale</u>.- Scrisoare personală, 17 Oct. 91: "Am dezminţit public campania calomnioasă întreţinută în mod concertat de D-nii Moses Rosen, Elie Wiesel şi diverse foruri internaţionale, evreeşti şi neevreeşti, care afirmă stăruitor că România a fost în Europa (deci în lume) una din ţările cele mai exterminatoare de evrei. Evident, şi referirea la "armatele germane şi române" e încă o manieră de dezinformare (şi de a întreţine campania

s a dedat la masacre,ci alte unităţi armate speciale.Eu nu am fost niciodată antisemit şi nu sunt nici acum,deşi,recunosc,îmi e din ce în ce mai greu".-

Ţi-am înfăţişat,Măria Ta,aceste două mărturii pentru a Te întreba,cu toată smerenia cuvenită,dacă vei găsi un prilej de a face un gest regal de apărare a onoarei oştirii al cărei cap erai (prin Decretul Regal din 6 Septembrie 1940) şi,dacă aşa va vrea Dumnezeu,vei mai fi?

Dar în acelaş Mesaj mai aflu şi un lucru strigător la Cer: o afirmaţie (care ar fi a Măriei Tale),cum că nişte "criminali,distrugători de case,sinagogi şi oameni au distrus democraţia parlamentară a României".Desigur,sentimentul de pietate filială poate determina pe un om de rând să-şi apere părintele,chiar şi cu preţul unui neadevăr. Dar nu pot crede că Regele Ţării ar pune pe socoteala altora isprava săvârşită de înaintaşul Său,în mod deliberat şi cu preţul unei cumplite urgii„pe spinarea neamului românesc şi spre dezastrul care a urmat.-

Duiliu Sfinţescu

<u>COLIND DE EXILAT</u> de Zahu Pană

Lerui Doamne,Lerui Ler,
cum ai judecat din cer
Neamul meu cel oropsit,
că amar l-ai pedepsit?
Ne rugăm de când ne certi,
ce să facem să ne ierţi?
Că săraci de când ne ştim,
doar pe Tine Te iubim
şi,din toată sărăcia,
era plină România
de troiţe şi altare,
aşezate´n drumul mare,
şi la munte şi la vale -
erau mici, dar ale Tale...

Sfinţii noştri, tot ca noi,
pribegeau prin păpuşoi;
tot bătrâni, tot gârboviţi,
dar erau de toţi iubiţi
şi în vremuri de tăciune
ne scăpau cu vreo minune.

Dar acuma, prea de tăt
ne-a dat veacul îndărăt.
Mai turciţi decât sub turci,
Trecem printre chingi şi furci.

N´ajungeau atâtea ţineri?
Ce-au avut cu Sfânta Vineri
şi bisericile toate,
ce ne scăpau de păcate?
La un blestemat îndemn,
N´a rămas din ele semn.

Neamu´ntreg,din moşi-strămoşi,
n´a dat atâţia codoşi
câţi au dat în câţiva ani
hoardele de calpuzani,
spini crescuţi în loc de grâu,
zvăpăiaţii fără frâu,
turnători şi pierde-vară
şi în ţară şi afară,
unde vrei şi-unde nu-i vrei,
peste tot nu scapi de ei.

Vai de bietul neam român,
numai oasele-i rămân.
Supt de hoţi ca de căpuşe,
vântu-i bate pe sub uşe,
n´are scoarţe´n aşternut,
gura´nchisă, parcă-i mut,
pruncii storşi îngână´n şoapte
dup´o lacrimă de lapte.

Românul, unde să fugă?
Cântu-i mort şi plânsul rugă.
De-şi ia câmpii prin străini,
anii vin tot mai haini.

Ghemotoc, făcut covrig,
stă şi tremură de frig
şi în noaptea de Crăciun,
când este din bun, mai bun,
cu gândul la alt colind
se închină, plin de jind :
Te-aşteptăm să vii Hristoase,
dar ne intră frigu´n oase.
Poate e mai cald de Paşti -
acum, unde să Te naşti?
N´avem nici păstori, nici oi,
şi nici staule de boi,
ca să-Ţi deie adăpost.
Nimeni n´are nici un rost!
Dară Tu, de sus din cer,
dacă nu Te temi de ger,
Te coboară printre noi
şi ne scapă de nevoi.
Te-aşteptăm şi azi şi mâni,
C´aşa-i neamul de Români !

&& <u>Adriano Bolzoni</u> a scos recent un volum,"I dannati di Vlassov",în care se ocupă de oribila soartă a ruşilor anticomunişti,predaţi de anglo-americani ferocei răzbunări a lui Stalin.Aceşti nenorociţi sprijiniseră efortul militar german,ca să ajute la nimicirea comunismului şi redobândirea propriei libertăţi.De holocaustul acestor sute de mii nu vorbeşte cam nimeni.Printre prea puţinii ce s´au salvat,vreo 20.000 au reuşit să ajungă în minusculul principat <u>Lichtenstein</u>,unde prinţul Franţ Iosif le-a acordat imediat azil.Remarcă recenzentul din "Borghese",<u>Cesare Maffi</u>,că pe când marii trâmbiţaşi de principii umanitare,Anglia şi Statele Unite s´au grăbit să predea Sovietelor sute de mii de ostaşi,de femei şi de copii,ştiind bine ce-i aşteaptă acolo, micul Lichtenstein a bravat,refuzând complicitatea la crimă.-

[illegible], la care istoria Bisericii dela început ne îndeamnă, şi la care şi Liturghia mereu ne îndeamnă, îndrăznesc să Vă prezint,Prea Fericite,o vie chemare la unirea Bisericii Ortodoxe Române cu Scaunul Sfântului Petru din Roma.

Gândul acesta al unirii Bisericii Ortodoxe Române cu Roma e pentru mine de [illegible] dată.Am crescut în ţară,între cele două Războaie mondiale,cu gândul la unire,văzând curentele care dominau Biserica Ortodoxă Română şi Biserica Română Unită.Am adâncit acest gând în studiile făcute mai ales la Roma.Am comparat felul meu de a gândi cu diferitele curente ecumenice din ultimul timp.Am şi expus multor Români îndrumarea spre unire,culegând diferite răspunsuri.Dela foarte mulţi am auzit regrete că Românii nu sunt în legătură canonică cu Roma,că s'ar cuveni să se facă acum un pas de unire, dar că până azi nu s'a aflat persoana, sau sinodul,sau ţara,care să îndeplinească acest vis.

Spre unire Românii au fost desigur conduşi în repetate rânduri. Ideile lor n'au fost însă totdeauna pe linia largă de acum.Unirea dela 1700 n'a putut fi făcută de toţi Românii,căci pe atunci ei erau sub diferite stăpâniri,cu atitudini diferite faţă de Conciliul din Florenţa.Dar dela acea Unire a crescut conştiinţa latinităţii,a independenţei româneşti,a Statului român,a desvoltării culturii române. Desigur în 1918 s'a desăvârşit unitatea politică românească la Nord de Dunăre,şi ar fi fost normal ca Românii,conduşi atât de aspiraţia religioasă cât şi de preocuparea naţională,să fi realizat şi unirea religioasă.Dar se vede că atunci n'a fost momentul realizării.Încercarea din 1948,de a readuce Biserica Română Unită la Biserica Ortodoxă Română,sau de a-i obliga pe Uniţi să nu recunoască pe Sfântul Părinte de la Roma de Cap al Bisericii,a fost un pas fals. Ca totuşi viaţa românească să poată fi îndrumată pe o adevărată linie,Vă rog,Prea Fericite,să acceptaţi acest gând,sau această vie credinţă,de a recunoaşte pe Sfântul Părinte de la Roma de Cap al Creştinătăţii,menţinând principiul derivat dela Sf.Vincenţiu de LErins,al unităţii în diversitate,sau -altfel spus- al unităţii în ce e necesar,al variaţiei în ce e liber şi al dragostei în toate.Apropierea bisericească ar putea desigur să fie gândită sub diferite forme,dar rezultate aş vedea numai sub un anumit drum.Unii,mai ales cei din Bisericile Protestante,ar vrea o unire în sensul Societăţii Naţiunilor.Dar Biserica Romană -adecă Vaticanul- n'a acceptat această idee de unitate decât numai prin numirea unui observator. Alţii,dintre Ortodocşi,ar vrea o unire prin obligarea Bisericilor Unite să intre în Bisericile Ortodoxe.Dar nici Roma şi nici Uniţii nu pot consimţi la abandonarea unităţii Bisericii prin desprinderea de Urmaşul Sf.Petru. Desigur întrunirile teologilor ortodocşi cu teologii catolici din ultimii ani au apropiat cele două Biserici,dar trebue păşit mai departe.Deci singura cale a unirii -e profunda mea convingere- nu poate fi văzută decât în unirea fiecărei Biserici cu Roma,păstrând ideea unităţii în diversitate.

V'aş ruga deci,Prea Fericite,să acceptaţi următorii paşi:

1. Să convocaţi Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române,care să ia decizia principială a recunoaşterii Sfântului Părinte de la Roma de Cap al Bisericii.(S'ar putea avea această decizie tocmai în aceste zile?).

2. Acelaş Sfânt Sinod ar trebui să decidă la întrunire şi motivele unirii, adecă să insiste asupra caracterului propriu al Bisericii Române ridicate la Patriarhat,indicând ritul român cu implicaţiile lui culturale şi naţionale şi menţionând nu numai Liturghia cu întreaga evlavie a acestui rit,ci şi orânduirea bisericească orientală.Dacă Sfântul Sinod ar prefera să aibă o enumerare a valorilor religioase româneşti care să fie făcută de consilieri ai Patriarhiei, atunci s'ar putea să se organizeze peste patru sau şase săptămâni o conferinţă a acestor consilieri,ca pe urmă Sfântul Sinod să culeagă concluziile şi să le dea formă sinodală.În credinţa că aş putea fi de ajutor la alegerea titlurilor, alătur o listă,care ar putea fi desvoltată sau înlăturată.

3. Să fie convocată apoi o conferinţă atât a membrilor Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române cât şi a EpiscopilorBisericii Române Unite,ca împreună se ajungă la o decizie.

4. Prezentarea în faţa lumii a Unirii noi cu Roma,făcută prin unirea Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Română Unită,ar trebui să se facă printr'un sinod al Bisericii Româneşti,la care să participe atât delegaţi ai Bisericii Ortodoxe Române cu Adunarea Naţională Bisericească,cât şi delegaţi ai Bisericii Române Unite,cu Episcopii şi laicii lor.

5. Biserica Românească - compusă din Biserica Ortodoxă Română şi Biserica Română Unită, va prezenta apoi Sfântului Părinte Ioan Paul II deciziile luate, spre aprobare.- Aş adăoga,Prea Fericite,dorinţa ca în tot ce se va vorbi şi se va hotărî,să domnească o deplină,sfântă libertate.Sfântul Sinod şi consilierii

pentru Biserica Romanacat şi pentru Creştinatate. La fel aş insista ca teologii români,chiar unde ar apărea dificultăţi,să aibă genialitatea de a construi pod peste obstacole,ţinând mereu gândul la unitate în diversitate.Adevărurile de credinţă s'au născut în Orient şi au trecut în Occident,- şi dacă mersul vremii a adus unele deosebiri,ele trebuesc armonizate.

Importanţa acestei decizii de Unire a Bisericii Ortodoxe Române - a Bisericii Române - e foarte mare.Multe din Bisericile Ortodoxe şi Orientale au nevoe de o călăuză sigură, şi vor avea-o prin decizia Sfântului Sinod din România. Chiar şi Bisericile Evanghelice se vor orienta după calea urmată de Sfântul Sinod al Românilor.Deci unirea,prin fuzionarea Bisericii Ortodoxe Române cu Biserica Română Unită,va fi punctul adevăratelor uniri,care desigur vor veni...

Mons.Octavian Bârlea(München,2 Mai 1991)

NOTA.- Nu ştim ce-a putut determina pe monseniorul Bârlea să se adreseze,într'o problemă aşa de gingaşă,unui patriarh descalificat,al cărui scaun se sprijină doar în două cârji,la fel de "ortodoxe": o "cherestea" excesiv de groasă, la probă atomică,şi voinţa şefului ateu,- interesat,ca şi predecesorul,să murdărească faţa Bisericii,dispunând de şeful ei ca de o cârpă.

Aşa fiind,monseniorul a prăpădit orzul pe gâşte.Teoctist n'a fost niciodată reprezentantul lui Isus,ci al Sfintei Burţi,gata la orice slugărie în slujba potentaţilor.A semnat cele mai mârşave adulări la adresa îndrăciţilor analfabeţi,a răspopit preoţi devotaţi Bisericii şi Neamului,a blagoslovit dărâmări de biserici,contribuind vârtos la transformarea turmei credincioşilor în turmă pur şi simplu.Era însuşi aşa de conştient de aceste crime şi apostazii,încât,la uciderea stăpânilor,- temându-şi şi el preţioasa-i piele,a fugit din Bucureşti. Rechemat de garnitura doua comunistă,care avea aceeaşi nevoie de-o slugă sigură în fruntea importantei instituţii bisericeşti,a avut neruşinarea să se întoarcă,continuând să infecteze,cu puhava-i făptură,sfânta iesle dela Bethleem,şi să descurajeze orice avânt spre zarea libertăţii.

Acestei iude i s'a adresat monseniorul Bârlea,cu feciorelnicu-i apel la revenirea Românilor în staulul străbunilor romani.Nu! Teoctist se simte foarte bine în tovărăşia Fanarului,alături de toţi balcanicii cari,în numele ortodoxiei,de veacuri tot strâmtează aria de viaţă a urmaşilor din răsărit ai Romei!

Pentru întoarcerea cu faţa spre Columnă,Românii au nevoie de-o generaţie luminată şi iluminată.Continuându-şi slujul cu noii potentaţi,Teoctist refuză să dea înapoi ce-a furat,bunurile Bisericii Unite.Iar pentrucă unii dintre urmaşii dârzului Inocenţiu au fost mai de iniţiativă,luându-şi singuri ce era al lor,Teofil,sigur de-a interpreta fidel gândul ascuns al noilor stăpâni,s'a făcut foc! Scrisoarea monseniorului Bârlea nu numai că n'a avut -şi nici nu putea să aibă- vreun răspuns,dar ea s'a încrucişat pe drum cu o insolentă circulară a teoctistului,prin care cerea tuturor ierarhilor pravoslavnici să întrerupă orice legături cu Sf.Părinte!

Va să mai treacă multă apă prin vadurile Dâmboviţei şi ale Tibrului până ce Biserica Română va avea iar norocul de-a avea în cap lumini ca Ivireanu,Varlaam,Veniamin Costache.Iar aspiraţia monseniorului,aspiraţie a oricărui român adevărat,se va împlini sigur,- chiar dacă împotriva ei s'ar coaliza toţi dracii teoctişti! Pentrucă este porunca lui Isus,ca toţi urmaşii Lui să fie una; iar, în ce ne priveşte,mai este şi porunca sângelui.Legătura cu Roma constituie în plus,pentru noi,cea mai serioasă chezăşie de dăinuire; altfel,cu atâta ţigănime şi ungurime jos,şi jidovime sus,la cârmă(iar teoctiştii pe clopotniţe),nu ştim la ce viitor mai putem să nădăjduim! Mai rămâne doar dubiul de nu cumva,tot codindu-ne,s'ajungem la Roma până şi'n urma bulgarilor...

&& Biserica Română Unită din Paris,condusă acum de mons.Gh.Surdu,a avut,în după amiaza de 14 Decembrie,serbarea Colindelor.Sala a fost plină.- O serbare a Colindelor a avut loc,a doua zi,şi în Biserica Română Ortodoxă.A cântat corul bisericii,dirijat de dl Eitel.S'au împărţit daruri celor mici şi... "cuminţi".-

&& În reclama unui magazin din Zürich vedem tot felul de vinuri alese româneşti: de Târnave,Bucium,Murfatlar,Dealul Mare,Tohani,Riesling,Fetească,Chardonnet,Cabernet,Merlot,Pinot,Muscat,Traminer... la preţuri fabuloase: dela 10 la 66 franci elveţieni! Se crede că pentru fesenişti este ceva mai ieftin...

&& La şedinţa Asociaţiei Culturale "Dacia"din Toronto/Canada,preşedintele Gheorghe Hojbotă a prezentat activitatea asociaţiei,după care s'a ales un nou comitet în frunte cu dl Radu Datcu: Costin Ciuclaru,Ioana Sudu,Bogdan Mateş, Cornel Manu,Cristian Chirtu,Aurel Tudor,Mihaela Bune,Ilie Scrob,Octavian Draguliu,George Hojbotă,preot Ioan Bunea,Elena Werderita.-

[illegible] 1921: Se naşte,la Adâncata/Prahova,Aurica Popescu,aviator.A făcut la München un bun restaurant românesc,devenit uneori şi salon literar.
[illegible] Febr.1891: Se naşte poetul Adrian Maniu. Moare la 20 Apr.1968.
11 Febr.641: Moare împăratul Eraclie.Creşte apusul latinei în Imperiu.
[illegible] Oct.1916: Se stinge,la Curtea de Argeş,Regina Elisabeta,"mama răniţilor".
[illegible] Apr.1851: Moare,la Constantinopol,în exil,pictorul câmpulungean I.D.Negulici.

1/14 Mai 1911: Se naşte,la Glâmbocel/Muscel,dr.Victor Apostolescu.
1 Mai 1921: Iese,la Cluj,"Gândirea".
1 Mai 1976: Gh.Bălaşu şi Eugen Bârsan scot,la Hamilton,"Cuvântul Românesc".
3 Mai 1481: Moare Mahomed II.Cucereşte Constantinopolul,dar e bătut de Ştefan cel Mare şi de Vald Ţepeş.
4 Mai 1891: Moare Ion C.Brătianu.E îngropat la Florica/Muscel.
6 Mai 1961: Moare,într'o clinică din Cluj,Lucian Blaga.
7 Mai 1916: Se naşte,la Scăiuşi/Timiş,prof.dr.Corneliu Petrasievici.
8 Mai 1371: Andrei e sfinţit în catedrala din Cracovia ca episcop de Siret.
10 Mai 1751: Dârzul român Inocenţiu Clain e silit să se retragă din episcopat.
10 Mai 1866: Prinţul Carol soseşte în Bucureşti cu un poştalion.
10 Mai 1881: Prinţul Carol încoronat ca rege al României.
[illegible] Mai 1601: Plecat din Viena spre Ardeal,Mihai Viteazul ajunge la Caşovia.
[illegible] Mai 1971: Se stinge la Bucureşti compozitorul Mihail Jora.
[illegible] Mai 1866: Gheorghe Pomuţ e avansat general al armatei americane.
21 Mai 1821: Tudor Vladimirescu e prins,între ai săi,la Goleşti/Muscel,şi dus la Târgovişte,unde,în noaptea de 26/27 Mai,e ucis de zavergii cu iataganele.În trecere prin Câmpulung,fusese gazduit la bogasierul Constantin Chilianu.
24 Mai 1821: Se naşte I.C.Brătianu,la Piteşti.
25 Mai 1951: Deţinutele dela Canal protestează contra barbarului tratament.
28 Mai 1881: Se naşte,la Caracăl,pictorul Marius Bunescu.
[illegible] Mai 1971: Moare la Erding/Germania,în exil,Ilie Gârneaţă.
29 Mai 1901: Se naşte compozitorul Ionel Fernic.

1 Iunie 1431: Dan II al Munteniei cade în luptă cu turcii.
3 Iunie 1491: Ştefan începe zidirea bisericii Sf.Nicolae "cel sărac",la Iaşi.
5 Iunie 1871: Se naşte,la Botoşani,Nicolae Iorga.
[illegible] Iunie 1716: Stolnicul Cantacuzino şi fiul său Ştefan sugrumaţi la C-pol.
[illegible] Iunie 1931: Moare folcloristul bucovinean George Voevidca.
7-11 Iunie 1911: Vizita sultanului Mehmet V la Bitolia,în Macedonia.
13/14 Iunie 1941: 150.000 de români basarabeni şi 50.000 de bucovineni sunt [illegible] în vagoane de vite spre Siberia.
19 Iunie 1821: Eteriştii lui Ipsilante sunt înfrânţi de turci la Drăgăşani.
20 Iunie 1891: Moare,la Paris,Mihail Kogălniceanu.
22 Iunie 431: Convocat de Teodosie II, se deschide la Efes sinodul II ecumenic, la care participă şi episcopii de Tomis,Durostorum,Sardica,Marcianopolis.
22 Iunie 1901: Ia fiinţă societatea muzicală "Carmen"; dirijor,D.Chiriac.
22 Iunie 1941: Românii trec Prutul pentru liberarea vechilor pământuri româneşti: Basarabia,Bucovina şi Herţa,furate de bolşevici.
24 Iunie 1461: Sfinţirea bisericii Sf.Nicolae din Târgşor,ctitoria lui Ţepeş.
25 Iunie 1911: Moare gen.Al.Candiano Popescu,cel cu republica dela Ploeşti...
27 Iunie 1909: Se naşte ing.Duiliu Sfinţescu,fruntaş naţionalist în exil.
29 Iunie 1521: Scrisoarea lui Neacşu Lupa din Câmpulung către judele Braşovului,Hans Benkner,în româneşte.

3 Iulie-16 Aug.1281: În comerţul cu Vicina,port la Dunăre în Dobrogea,- notarul genovez Gabriele de Predono notează pentru această perioadă 27 de contracte în valoare de 4100 hiperperi de aur,exportând ştofe,mirodenii,podoabe,vinuri, metale preţioase,ceramică şi importând grâne,ceară,piei,peşte,lemn,sare.
1 Iulie 1881: Iese,la Iaşi,"Contemporanul" lui Nădejde,cu Gherea,Morţun,etc.
2 Iulie 1431: Apare pentru prima oară numele de Vrancea: "Varancha".
4 Iulie 1941: Armata română intră în Cernăuţi.La 6 Iulie cade Hotinul. la 8, oraşul Bălţi; la 13,Soroca; la 15,Orheiul; la 16,Chişinăul; la 21,Tighina şi Ismail; la 23,Bolgradul; la 26,Cetatea Albă.
5 Iulie 1941: Moare mitropolitul unit Alexandru Niculescu.
5 Iulie 1901: Se naşte,la Nicoreşti/Tecuci,Vasile Florea,autor al volumului "Sub jug străin".Trăeşte în exil,la Roma.
6 Iulie 1391: Mircea cel Mare încheie,la Lemberg,o alianţă cu polonii.
7 Iulie 1611: Radu Şerban înfrânge lângă Braşov oştile lui Gabriel Báthory.

[illegible] Iulie 1711: Ruşii sunt bătuţi de turci la Stănileşti,pe Prut.
13 Iulie 1641: Moaştele Sf.Paraschiva aduse la Iaşi şi depuse la Trei Ierarhi.
17 Iulie 1931: Moare savantul Nicolae C.Paulescu.
19 Iulie 711: Ultimul rege vizigot,Roderic, e învins de arabii lui Tarik ibn Ziyad, care ia în stăpânire Peninsula Iberică.
20 Iulie 1911: moare luptătorul aromân Nicolae Petraşincu dela Cruşova.
21 Iulie 356 a.C.: Se naşte Alexandru Macedon.
21 Iulie 1911: Se naşte,la Gudurău/Sălaj,mons.George Cosma.
22 Iulie 1941: Tribunalul militar Bucureşti condamnă la moarte pe colonelul Ştefan Zăvoianu,fost prefect al poliţiei Capitalei şi decorat cu "Mihai Viteazul",care,văzând tergiversările comisiei de anchetă a lui Antonescu,patronase executarea slugoilor lui Carol,autori a sute de asasinate contra legionarilor. Şi mai avea o"vină" Zăvoianu: în timpul prigoanei ducisto-liberale găzduise tainic pe Corneliu Codreanu,asiduu căutat pentru a fi ucis.Graţierea fiind respinsă de Mihai,a fost executat la Jilava,cu alţi 7 legionari,la 28 Iulie.
25 Iulie 306: Constantin cel Mare,născut la Niş,e proclamat împărat.
26 Iulie 1401: Patriarhul Matei scoate pe Iosif de sub afurisenie şi-l recunoaşte ca mitropolit al Moldovei,cu reşedinţa la Suceava.
27 Iulie 1921: Se naşte,la Mihăileni/Bălţi,prof.Eugen Coşeriu.
29-30 Iulie 1891: Urmând indicaţiile vizionarei Anna Catherina Emmerich din 1822,călugăriţa germană purtând "stigmatele Domnului",- doi călugări lazarişti descoperă pe o înălţime deasupra Efesului casa în care şi-a trăit Maica Domnului ultimii ani.
30 Iulie 1401: Alexandru cel Bun înfiinţează la Suceava,în mănăstirea Zanca,o episcopie armeană,având ca titular pe Havhannes,recomandat de Vitold(Lituania).
31 Iulie 1866: Se naşte astronomul Nicolae Coculescu. + 1952.-

3 Aug.1601: Mihai Viteazul învinge pe unguri la Gorăslău.
7 Aug.1911: Se stinge,la Poiana Ţapului,Badea Cârţan.E îngropat la Sinaia.
10 Aug.106:Traian transformă Dacia în provincie romană.
11 Aug.1601: Mihai întâlneşte la Cluj delegaţia de boeri munteni.A doua zi face la Bastionul Croitorilor un parastas pentru Baba Novac,ucis aici de unguri.
14-17 Aug.1911: Astra ardeleană îşi serbează,la Blaj,50 de ani de viaţă.
14/27 Aug.1916: Consiliul de Coroană la Cotroceni decide intrarea în război.
15-18 Aug.586 a.C.Babilonenii distrug Ierusalimul şi robesc populaţia.
13 Aug.1391: Mănăstirea Sf.Arhanghel Mihail din Peri e ridicată de patriarhie la rang de stavropighie.Egumenul Pahomie şi urmaşii săi devin exarhi ai Românilor din Maramureş,Sălaj,Ugocea,Bereg,Ardud,etc.
18 Aug.1916: Românii trec Dunărea în Bulgaria,pe la Flămânda.
19 Aug.1881: Se naşte,la Liveni/Botoşani,George Enescu.
19 Aug.1891: Moare pictorul Teodor Aman,născut la Câmpulung/Muscel.
22 Aug.1531: Petru Rareş pierde bătălia cu polonii dela Obertyn.
25 Aug.1891: Se naşte,la Lugoj,Lucia Aurel Popovici. + la Geneva,20.3.1970.
27 Aug.1991: Parlamentul din Chişinău proclamă independenţa Basarabiei.
31 Aug.161: Se naşte la Lanuvio împăratul Comodus,fiul lui Marcu Aureliu.
31 Aug.1931: La alegerile dela Neamţ,tânărul Corneliu Codreanu învinge toate partidele şi este ales deputat,cu tot arsenalul de abuzuri al "democraţiei".

1 Sept.1971: Se stinge la Chicago poeta Doina Oşteanu din Coştei(Ban.înstr.).
2-6 Sept.1916: Luptele dela Turtucaia,terminate catastrofal.
3 Sept.381: Se deschide sinodul dela Aquilea,convocat de împăratul Graţian. Participă şi episcopul de Sirmium.Sunt condamnaţi episcopii de Singidunum şi Ratiaria şi un preot din Noricum,pentru arianism.
4 Sept.1471: "Fu cutremur mare de pământ peste toată ţara, în vremea ce au şezut Domnul la masă la prânz"(Ureche).
4 Sept.1881: Se naşte,la Bacău,Gh.Vasiliu(Bacovia).
5 Sept.1851: Se naşte maiorul Gh.Şonţu, eroul dela ´77.
6 Sept.1821: Turcii ard mănăstirea Agapia.
6 Sept.1861: Se înfiinţează,la Sibiu,"Astra",pentru "cultura poporului român".
7 Sept.1931: Titulescu ales a doua oară preşedinte al Ligii Naţiunilor.
8 Sept.16 a.C.: Se naşte,în Galilea,Maica Domnului.
11 Sept.1941: Trupele române încep asaltul Dalnicului.Printre căzuţi,învăţătorzl Constantin R.Vlad din Ţigăneşti/Muscel,ofiţer în rezervă.
13 Sept.1471: Ştefan decide un dar anual de 500 aspri la măn.Zografu(Sf.Munte).
15 Sept.1521: Moare Neagoe Basarab.

16 Sept.1901: Iese la Câmpulung/Muscel săptămânalul "Voinţa Muscelului".

…escu,primul geolog român.
25 Sept.1881: Se naşte,într´un sat din Dobrogea,Panait Cerna.
26 Sept.1921: Moare,la Tighina,Matei Donici,născut la Brăneşti/Bălţi.
26 Sept.1941: Românii cuceresc Filiberta,la Marea de Azov.
27 Sept.1461: Vlad Ţepeş dărueşte mănăstirii Comana satul Călugăreni.
28 Sept.1916: Moare Nicolae Filipescu.
28 Sept.1981: Moare la Roma,la 86 ani,mons.Aloisie Ludovic Tăutu.
30 Sept.1916: Cade la Coţi,în munţii Făgăraşului,gen.David Praporgescu.
30 Sept./13 Oct.1916: Nemţii ocupă Rucărul.
27 Sept.1931: Se naşte la Crăsnăşenii Moldovei/Fălciu,fiu de preot,Ion Chirilă, participant la ocuparea ambasadei reperiste dela Berna.

1 Oct.1871: Vasile Conta primeşte o scisoare dela Eminescu,din Viena: "Au fost o revelaţie pentru mine "Cântecele basarabene",multe din ele se aseamănă cu cele din Moldova de sus; ah! cum aş dori să văd această parte înstreinată!".
2 Oct.1931: Smaranda Brăescu bate recordul mondial feinin de paraşutism.
2 Oct.1941: Institutul Naţional al Cooperaţiei e însărcinat să aprovizioneze populaţia românească din Timoc şi Banatul înstreinat cu sare,chibrituri,gaz, tutun şi zahăr în valoare de 175 milioane lei.
4 Oct.1881: Se naşte,în Craiova,savantul Gogu Constantinescu.
8 Oct.451: Sinodul IV ecumenic,la Calcedon; printre semnatari,ep.de Tomis.
9 Oct.1931: Moare,la 80 de ani,Matilda Cugler Poni.
10 Oct.1891: Se naşte la Brăila actriţa Maria Filotti.
10-14 Oct.1916: Luptele dela Topraisar(Constanţa).
14 Oct.1976: E înmormântat la Bucureşti diaconul Popescu-Mozăceni,fruntaş al mişcării studenţeşti dela 1922 şi al Ligii Apărării Naţionale Creştine(Cuza).
15 Oct.1451: Este ucis la Răuseni Bogdan Vodă,tatăl lui Ştefan cel Mare.
15-19 Oct.1916: Lupte crâncene la Dragoslave.
15 Oct.1966: Moare la München,în pribegie,prof.Gh.Cârsteanu,particpant la ´22.
15 Oct.1971: Sergiu Grossu scoate la Paris revista de luptă "Catacombes".
16 Oct.1941: Trupele române cuceresc,după lupte grele,Odesa.
18 Oct.1881: Se termină construirrea liniei ferate Buzău-Mărăşeşti.
20 Oct.1821: Se naşte marea actriţă Eufrosina Popescu.
21 Oct.1911: Moare,la Carapciu-pe-Siret,Modest Cavaler de Grigorcea.
21 Oct.1921: Moare la Chişinău folcloristul Tudor Pamfile.
21 Oct.1976: Moare la Marino,lângă Roma,mons.Ovidiu Bejan,judecător la S.R.R.
22 Oct.1916: Trupele germane,bulgare şi turceşti intră în Constanţa.
24 Oct.1916: Moare,grav rănit,generalul Ion Dragalina.
25 Oct.1921: Se naşte fostul rege Mihai,eroul dela 23 August.
26 Oct.1901: Se naşte,la Focşani,istoricul C.C.Giurescu.
27 Oct.1611: Radu Şerban ajunge,pribeag,la Lemberg,venind dela Suceava.
31 Oct.1881: Se naşte,la Fălticeni,Eugen Lovinescu.
31 Oct.1951: Moare,în închisoare la Sighet,episcopul unit Val.Traian Frenţiu.

1 Nov.1961: Moare,în California,Aron Cotruş
5 Nov.1951: Moare scriitorul I.C.Visarion.
7 Nov.1911: Se naşte,la Bălceşti/Gorj, Maria Lătăreţu.
8 Nov.1941: Trupele ce-au cucerit Odesa intră în Bucureşti pe sub Arcul de Triumf,- iar generalul Antonescu devine... mareşal.
9 Nov.1941: Submarinul "Delfinul" scufundă un vas sovietic.
10 Nov.1916: Cade în şarja dela Robăneşti,la 67 ani,sergentul voluntar George Donici,basarabean,voluntar şi la ´77.Fusese deputat şi senator.
11 Nov.1916: Cade în luptă,la 27 ani,criticul Ion Trivale,de origină evreu.
14 Nov.1871: Se naşte la Dârlos/Târnava Mare,fiu de preot,Ilarie Chendi.
15/28 Nov.1916: Trupele germane intră în Bucureşti.
16 Nov.1816: Se naşte,la Bistriţa Năsăud,Andrei Mureşanu.
16/29 Nov.1916: Trupele germane intră,după amiază,în Câmpulung/Muscel.
18 Nov.1916: Cade,în lupta dela Bălării/Vlaşca,învăţătorul Dumitru Mihalache.
18 Nov.1981: Moare pribeag,la 69 ani,prof.Leontin Constantinescu.
21 Nov.1941: Moare,într´un spital din Bucureşti,prof.Ion Zelea Codreanu.
22 Nov.1951: Moare în exil,la Buenos Aires,preotul Ştefan Palaghiţă,băcăuan.
24 Nov.1881: Se înfiinţează Facultatea de Teologie din Bucureşti.
25 Nov.1951: Moare la Roma,în exil,poetul Ion Bucur.
26 Nov.326: Se pune prima piatră la zidirea oraşului Constantinopol,care va fi inaugurat la 11 Mai 330,în prezenţa împăratului.

2 Dec.1901: Apare,din iniţiativa lui Spiru Haret,"Sămănătorul".
3 Dec.1691: Iese,la Buzău,"Mărturisirea ortodoxă",tradusă de Radu Greceanu.
3 Dec.1931: Corneliu Codreanu,la Cameră: "În ce priveşte orientarea,- dacă e vorba să alegem între bolşevism şi fascism,suntem dintre aceia care cred că soarele nu răsare la Moscova,ci la Roma".
4 Dec.1501: Sfinţirea bisericii mănăstirii Dealul,zidită de Radu cel Mare.
4 Dec.1881: I.C.Brătianu,în parlament: "Şi trebue să ştiţi că chiar descoperirea noastră naţională ne-a venit de dincolo,de peste Carpaţi,prin acei Români, cari au fost trimişi la Roma,unde au învăţat să fie Români".
7 Dec.1891: Se naşte,la Câmpulung/Muscel,prof.Ion D.Ţicăloiu.
8 Dec.1921: Se înfiinţează Opera Română din Bucureşti.Dirijează George Enescu.
8 Dec.1981: Moare la Bucureşti,la 82 de ani,artistul Ion Dacian.
9 Dec.1671: Isbucneşte răscoala Orheienilor,Lăpuşnenilor şi Sorocenilor,cu Mihalcea Hâncu,Apostol Durac şi alţii,contra lui Duca Vodă,dar fără rezultat.
9 Dec.1966: Moare în exil,la Erding,ing.Virgil Ionescu,comandant legionar.
10 Dec.1891: Se naşte,la Tecuci,Mihail Manoilescu.
10 Dec.1951: Moare în închisoare la Sighet episcopul catolic Anton Durcovici.
11 Dec.1241: Moare,după o beţie straşnică,Ogoday-Khan,urmaşul lui Gengis-Khan.
11 Dec.1966: Moare la New York poetul George Perdichi dela Grebena/Macedonia.
11 Dec.1971: E înmormântat,la Cernica,Tit Simedrea,fost mitr.al Bucovinei.
12 Dec.1781: Episcopia românească dela Rădăuţi e mutată la Cernăuţi.
18 Dec.1691: Cronicarul Miron Costin e decapitat din ordinul lui C.Cantemir.
20 Dec.1861: Se naşte,la Iaşi,Constantin Mille,gazetar,poet,scriitor.
21 Dec.1961: Moare la München diplomatul George Traian Gallin.
26 Dec.1691: Gabriel Bănulescu Bodoni,episcop de Cetatea Albă.
27 Dec.1391: Mircea dărueşte mănăstirii Scorei din Făgăraş nişte moşii.Avem prima menţiune a logofătului şi a banului în Muntenia(ultimul,în Oltenia).
28 Dec.1891: Moare Ion Ionescu dela Brad,economist,agronom,participant la ´48.
31 Dec.1916: Accident de tren în gara Ciurea,cu peste 600 morţi şi mulţi răniţi.

NOI N´AVEM ŢARĂ DE VÂNZARE de V.Copilu Cheatră

Noi n´avem ţară de vânzare,
Nici preţ de neguţărit moşia,
Vrem liberi să trăim sub soare -
Ca orice nat născut în România!

Noi n´am râvnit moşia nimănui
Şi n´am muşcat din trupul altei ţări, cum o făcură unii -
Nici n´am privit ograda din vecini cu ochii şui;
Ne-am mulţumit cu cât ne-au dăruit străbunii.

Am îndurat sudalme şi temniţe şi furci,
Şi câte Doamne n´am mai îndurat,-
Încât şi azi, deşi e mult de-atunci,
Noi mai simţim pe buze gustul lor sărat.

Să ştie cei de sus şi dela Viena,
Că dorm în noi Posade - o spunem apăsat!
Şi de-or gusta din plata noastră,-a lor e vina,
Că vor plăti cu viaţa cruntul lor dictat!

Că´n fiecare dintre noi dospeşte
Atâta dragoste de ţară şi de pită,
Încât purtăm în inimi -de ştim că ne trăzneşte-
De-o fi nevoie, munţi de dinamită.

Noi n´avem ţară de vânzare,
Voi n´aveţi voie să ne înstrăinaţi de glia
Ce ne-a hrănit! O spunem tare:
Jos laba de pe România!...

&& Într´un articol plin de patriotism verbal,dl Raţiu afirmă,în "Românul liber" din Septembrie,că 1711 "e anul când Moscova imperială a ajuns pe Nistru".Pe noi ne învăţau,la primară,că ruşii au ajuns la Nistru abia în 1792! Ce-ar fi dacă dl Raţiu,ca deputat,ar depune un proiect de lege din iniţiativă parlamentară,care să interzică celor ce nu-şi cunosc istoria propriei ţări să mai facă politică?...

&& Sărbătoarea Sf.Învieri pe anul viitor cade la 26 Aprilie.-

- [illegible] pentru tot românul,n.2: Tragedia românească de azi e rezultatul ignorării poporului "de jos" şi al trădării acestuia de către politicieni şi,mai ales,de către intelectuali.Politicienii "României Mari" de după 1918 ne-au aservit ţara unor interese străine,ne-au asasinat tineretul şi au pregătit astfel,prin prostie,necinste şi aroganţă,dezastrul comunist inaugurat prin Marea Trădare Naţională dela 23 August 1944.Ultimele rămăşiţe ale acestui politicianism au făcut posibil neo-comunismul de după Decembrie 1989.

Mulţi dintre intelectuali au fost complicii şi instrumentele acestei trădări.Astfel,profesorul ce şi-a minţit elevii este un trădător! Cuvântul cade greu,el însă este just,căci misiunea profesorului este spunerea adevărului şi nu a minciunii.Inginerul care a construit şi pus în funcţiune fabrici şi uzine inutile este şi el un trădător,căci trădare este răpirea agoniselii,a trudei şi a speranţei poporului.Medicul care a pretins sau primit "ciubuc" dela bolnavi este şi el un trădător,căci trădare este a vindeca numai pe cei ce pot plăti şi a-i abandona morţii pe ceilalţi.Ziariştii,scriitorii,poeţii,au trădat adesea şi ei.Cei mai mulţi dintre ofiţerii de armată,de miliţie sau de securitate sunt şi ei trădători căci,în primul rând prin ei,Statul a fost transformat într'un instrument de teroare generalizată şi de exterminare sistematică...

- Ion Cosmovici,elev de liceu,- O mare ruşine,în "Decembrie"/3,Bucureşti:

De curând am aflat că fosta închisoare de la Piteşti este acum o companie de zidari.Este o ruşine naţională! Veţi spune: încă una,peste atâtea.Dar nu aşa se pune problema.Aici este o chestiune care se află deasupra multor alte probleme zilnice.Şi ne atinge în ce avem mai sfânt.La Piteşti o generaţie de tineri şi-a dat mărturia de credinţă.A demonstrat că ştia pentru ce luptă şi pentru ce îndură cele mai oribile torturi.Închisoarea de la Piteşti închide în ea sufletul unei generaţii.Acolo fiecare bucăţică de zid e împroşcată cu sânge şi cu bucăţi de carne omenească.Acolo studenţii au murit torturaţi luni în şir,zi şi noapte,înecaţi în sângele fraţilor lor.Au fost bătuţi în cuie.Au fost arşi de vii.Au fost biciuiţi,bătuţi cu rângi.Au fost siliţi să mănânce fecale din gamelă.Au fost răstigniţi.Au fost atârnaţi zile şi nopţi până au murit sufocaţi. Scormoniţi acolo pământul şi veţi vedea că este roşu.Niciodată pământul nu a băut atâta sânge de tineri.Acolo totul este mânjit cu sânge.Ţărâna de sub picioare şi văzduhul de deasupra capului strigă "Rezistăm!",strigă "Fără compromisuri!".=În loc să plângem un Titulescu sau alte capete luminate,dar prost intenţionate,să ne uităm înspre acest Piteşti de suferinţă.Ar trebui ca tinerii şi oamenii bine intenţionaţi să construiască acolo o biserică.Un cimitir cu cruci din lemn,picurate cu ceară,imense -pe măsura sacrificiului,şi cu toate numele celor care au murit- uriaş iconostas.Ar trebui ca neamul întreg să cunoască sacrificiul studenţilor de la Piteşti şi să se cutremure.Şi tot tineretul României să se reverse în acest lăcaş de suferinţă,să îngenuncheze în faţa mormintelor acestor martiri şi să prindă puteri noi din mesajul de zbucium şi lupta sălbatecă ce ne transmite această închisoare din Piteşti.

Studenţii de la Piteşti sunt un model pentru noi,tinerii de azi; nu au dat înapoi cu nici un pas,CÂT AU FOST OAMENI.Şi aceasta a însemnat LUNI DE TORTURĂ. Reeducarea atât discutată a apărut după transformarea unora dintre ei în NE-OAMENI,fără JUDECATĂ,după ce-au păşit peste limitele umanului.Până la limitele suferinţei,până la limitele omeneşti - au rezistat.Sufletul din ei a murit aruncând o provocare generaţiilor ce vin.Generaţia de după ei nu a ştiut să continue lupta lor.NOUĂ datoria de a răspunde la această provocare.O provocare la a ne depăşi frica,la a ridica spada frântă,la a zvârli comunismul dincolo de graniţele ţării,transformând ţara în ostrovul de fericire,cinste şi curăţie care a fost cânva ROMÂNIA.-

- Erin Antonescu,Dincolo de culori,- în "Puncte cardinale",Sibiu,I,8,1991:

Săptămâna trecută cetăţeanul Vasile Văcaru,fesenist ceva mai răsărit din (Fe)Senatul României,a răspuns unei intervenţii a dlui Sabin Ivan,senator liberal de Constanţa,intervenţie ce aducea în discuţie evenimentele dela 13-15 Iunie 1990.Nu mă voi referi la impertinenţa cu care numitul Văcaru a eludat fondul chestiunii,ci doar la un anume pasaj din discursul fesenistului. Tam-nesam, politicianul dela Gorj pomeneşte de profesorul Gh.Calciu şi apoi se întreabă (hâtru,chipurile),dacă e vorba de una şi aceeaşi persoană cu preotul Calciu Dumitreasa,"verde încă",spre a cita exact."Verde încă",zice,şmechereşte,tovarăşul Văcaru de la Senatul P.C.R. Adică,să tălmăcim noi: legionar.

Nu ştiu dacă părintele Calciu a fost sau nu legionar ori simpatizant al mişcării legionare.Tot ce se poate.Deşi denigrarea şi minciuna sunt,demult,singu-

... Calciu la acest fapt? Şi putem admite desfiinţarea,anularea,condamnarea din principiu şi totală,a oricărui om care a avut,într´un fel sau altul,tangenţe cu mişcarea şi cu spiritul legionar? În nici un caz,cel puţin atâta vreme cât am căzut cu toţii de acord că nu e o vină în sine aceea de a fi fost membru al P.C.R.,- şi asta după 45 ani de nelegiuiri! În nici un caz,atâta vreme cât în capul statului îmi şade un comunist din tată´n fiu şi fără altă ocupaţie toată viaţa,cât în fruntea Senatului îmi şade un fruntaş comunist dresat în URSS şi cât în fruntea Adunării Deputaţilor îmi şade un politruc care,când n´a mişunat pe la C.C. şi U.T.C.,a făcut pe profesorul de "socialism ştiinţific".

Nu ştiu,repet,dacă părintele Calciu a fost sau nu legionar.Ceea ce ştiu e că a cunoscut faţa cea mai cumplită a închisorilor comuniste -arestat prima oară în 1948,când era student-,că a străbătut un cutremurător traseu de suferinţă şi de conştiinţă,- şi mai ştiu că prin ´77,când nu se mai afla nimeni în puşcărie politică în România,şi când pomenitul Văcaru bătea din palme şi defila la zile fixe,ca un căţeluş isteţ şi devotat,preotul Calciu era din nou în temniţă.Tot pe vremea aceea,tov.Iliescu îşi primea lefuşoara de la C.C. al P.C.R. şi stătea sluj la teleconferinţe cu "şefu",tov.(pe atunci) Petre Roman Lupta pe la Toulouse,iar tov.Dumitraşcu,dela judeţeana PCR-Constanţa,mergea pe teren să explice "genialele concepţii"! Una este,aşadar (şi sunt întru totul de acord), să condamnăm definitiv orice practică politică extremistă şi orice sistem politic totalitar, şi cu totul alta ca un oarecare Văcaru,comunist toată viaţa şi fesenist la spartul târgului,să se refere la părintele Calciu ca la un infractor.Căci diferenţa dintre ei nu este una de eventuală culoare ("verde încă",sau roşu încă),ci una de calitate a individului.Adică diferenţa dintre un trepăduş şi un luptător.-

- N.Steinhardt,în "Jurnalul fericirii",Cluj-Napoca 1991:

La închisoare,nu a fost cameră în care tinerii -şi mai ales legionarii- să nu-mi vie în ajutor şi să nu-mi dea "cafeaua" de dimineaţă şi feliuţa bisăptămânală de pâine -odoare fără preţ pentru un bolnav de intestine- în schimbul ciorbei de murături putrede,al fasolei negătite,al cartofilor fierţi cu coajă şi pământ cu tot,ori al verzei crude la care şi lighioanele s´ar uita cu silă.. Până ce -şi au trecut mai bine de trei ani- n´am învăţat să mănânc arpacaş,ei m´au ţinut în viaţă.Şi fără a face caz...

La Târgu-Ocna,spital t.b.c. al deţinuţilor politici până în 1956 (căci după aceea n´au mai existat spitale pentru deţinuţii politici),Gh.Ene Filipescu -socrul lui Dinu Pillat- îşi proclamase convingerile socialiste şi atee într´o cameră de tineret legionar... I-a fost din ce în ce mai rău -boala evolua rapid şi a pătimit(răsuflarea devenise chinuitoare) până la moarte.Într´atâta s´au purtat tinerii legionari de frumos,de atent,de plin de abnegaţie şi drag cu el şi atât adânc respect i-au vădit celui mai vârstnic dintre ei încât până la urmă i-au înmuiat inima.Înainte de a-şi da sufletul -cu greu,fiindcă orice respiraţie ajunsese un spasm-,Filipescu l-a îmbrăţişat pe cel care înseosebi i se devotase,apoi pe toţi ceilalţi,s´a putut spovedi părintelui Todea şi s´a stins împărtăşit.După câteva săptămâni a încetat din viaţă şi băiatul care-l îngrijise filial.-

- Rotli Eva-Timişoara,către Moses Rosen,- în "Expres Magazin",Buc.,20 Aug.91:

Sunt evreică şi mă revoltă afirmaţiile dvs care au apărut în Expres Magazin din 17 Iulie,că "Guvernarea Antonescu e responsabilă de asasinarea a 400.000 de evrei".De unde aţi mai scos această calomnie murdară? Dacă au murit evrei în România în timpul războiului,nu au murit asasinaţi de români,ci au murit ca toţi alţii de moarte naturală datorită mizeriei războiului.România sub conducecerea lui Antonescu a fost singura ţară dintre ţările cotropite de Hitler de unde nu a fost dus nici un evreu la Auschwitz,etc. Eu şi mai mulţi evrei,care ne-am refugiat din alte ţări,trăim în România şi am fost salvaţi de români. Deci afirmaţi neadevăruri.De ce căutaţi să murdăriţi memoria generalului Antonescu,care a protejat pe evrei în România şi a căutat pe toate căile şi din toate puterile lui să facă numai bine poporului României? Deocamdată numai atâta,eventual dacă ne provocaţi venim mai mulţi să dovedim cele arătate de mine mai sus.-

- Alcibiade,- în "România Mare",Bucureşti,31 Mai 1991:

Agitând în mod primejdios falsa problemă a antisemitismului,acest bişniţar fără ruşine şi fără ţară -e vorba de Gelu Voican- creează un grav prejudiciu poporului român.Vezi Doamne,evreii mai sunt numai 20.000 de suflete,cei mai mulţi bătrâni,şi se simt ameninţaţi de furia fascismului(?!) românesc... Tot

ale toate valorile,cum au făcut imediat după război.I se pare oare normal acestui analfabet ca unii evrei ori agenţi ai lor să ocupe instituţiile vitale şi posturile-cheie ale României? La Televiziune şi Radio conducerile sunt numai din evrei,în Guvern şi în Parlament,slavă Domnului,plouă cu găleata numai cu evrei! Numeroase posturi diplomatice sunt asigurate tot de evrei,de la Sergiu Celac (ambasadorul României la Londra),până la Radu Comşa (ambasadorul României la Bonn).Mi se spune mereu că mai sunt numai 20.000 de evrei în România... dar ce ne facem dacă 5.000 dintre ei ocupă toate pupitrele de comandă ale ţării?... Ce ne facem cu cozile de topor,cu românaşii noştri izmeniţi,care s'ar pupa în bot şi cu zuluşii,şi cu mancurţii,numai să nu ţină cu ţara asta deloc?...

- Sfânta Scriptură,II Regi,12,19-31:

Atunci a adunat David tot poporul şi s'a dus asupra cetăţii Raba,s'a luptat împotriva ei şi a luat-o.Şi a luat David de pe capul regelui ei coroana,care era de un talant de aur şi cu pietre scumpe,şi a pus-o pe capul *său; a luat şi* foarte multă pradă din cetate.Iar poporul care se afla în ea,l-a scos şi l-a pus sub fierăstrău,şi sub grapă de fier şi sub securi de fier,şi i-a aruncat în cuptoarele de ars cărămidă.Aşa a făcut el cu toate cetăţile Amoniţilor.După aceea David s'a întors la Ierusalim cu tot poporul.- Nu Hitler a inventat deci crematoriul,Auschwitzul are precursori celebri şi străvechi! E de aşteptat acum o târzie campanie de presă,cu mese rotunde şi filme,împotriva lui David: aşa un fascist!...

- Paraschiv Nămoloasa,Între ciocan,seceră şi nicovală,ed.Coresi,Lugano,1990:

Într'o staţie -din Siberia- strigătul de "apă" se deslănţuise ca la comandă din toate vagoanele."Voda,voda,voda,tovarăşi! Murim de sete,măăă!".După scurt timp auzim voci de femei şi copii,apoi sunete de căldări în fugă... Pe tot întinsul garniturii femeile începură să lovească în lacăte,cu gândul de a deschide uşile. -"Nu putem să le deschidem,mă oameni buni! Nu vedeţi? Câinii le-au închis cu lacăte". -"Românce,Românce!".Prizonierii luau cu asalt crăpăturile de pe la uşi... Erau ca la treizeci-patruzeci de femei.Copii între cinci,şase,zece ani.Încă atâţia.Îmbrăcămintea pe toţi era împestriţată cu sumane sdrenţuite,ruseşti şi româneşti.Rar care aveau în picioare câte o pereche de cisme.Majoritatea purtau cârpe înfăşurate,legate cu sfori.Copiii se arătau într'o stare şi mai de plâns -erau negri de slabi şi ger.Mulţi dintre ei purtau pe cap câte o şapcă rusească.Vizierele le stau sucite în toate părţile.Faptul că auziseră că în vagoane sunt prizonieri români,îi făcea pe toţi să sboare printre linii.La toţi le scânteiau ochii slăbiţi de mizerie.În mişcările lor iuţi şi cu îmbrăcămintea în zdrenţe,păreau fantome atunci ieşite din pământ.

-"Ce-i cu voi aici,fă?"... Femeile răspundeau,vorbind repede,fiecare pentru ea însăşi: -"Sunt din Bălţi... din Soroca... din Cahul... din Chişinău... din Hotin... Ne-au ridicat miliţienii din vara lui 1940 - apoi tineretul tot în primăvara lui 1941... noaptea în camioane... familii întregi... De bărbaţi şi copii mai mari ne-au separat de mult,nu mai ştim pe unde sunt...".

La vagonul meu una din ele,ajutată de încă două,se ridicase cu căldarea până la fereastra cu sârmă.Turnase într'o gamelă puţin,dar mai mult pe ea şi pe pereţele vagonului... În a doua gamelă,n'a mai avut timp să toarne: un rus lovise cu patul armei în cele de jos şi ea căzu de sus în zăpadă.Căldarea i se rostogolise sub vagon.Santinelele,neputând singure să la alunge,daseră alarma.. Comandantul garnizoanei intră imediat în acţiune,strigând "nazat" şi lovind cu paturile armelor.În strigăte de "mamă,mamă",copiii fugeau chemând mamele ce se aflau prinse în bătaie.În disperare,sub durerile loviturilor,unele aruncau apa pe sovietici.Aceştia începură a trage salve de focuri.În această învălmăşeală de zărnăit de căldări,ţipete şi focuri de arme,vocile lor păreau strigăte de fiare rănite: "Trageţi! Trageţi,câinilor! Vrem să murim lângă ai noştri! Aşa cum mor şi ei! Huooaa,huooaa,oameni fără Dumnezeu!".

După câteva minute liniştea se aşternu din nou peste gară.La strigătele femeilor,prizonierii făcuseră şi ei larmă în vagoane... Ici-colo striga câte un scos din minţi: "Voda,voda,tovarăşi!".Santinelele se plimbau pe lângă vagoane înjurând: "A Ruminii!.. Aaa... fascista!".. În acel moment,fiecare -din noi- ar fi vrut să aibă din nou o armă în mână... dar era prea târziu.-

- Aron Pumnul,în proclamaţia de chemare la Blaj,1848:

Noi nu vrem a câştiga drepturile omeniei pein sabie,ci prin legile minţii sănătoase.. Căci dreptul câştigat cu sabia nu e drept,ci răpire şi uzurpăciune, şi ţine numai până se rugineşte sabia sau se deputereşte mâna care o poartă...

Oradea Mare - Nagy Varad, la 8/21 Septembrie 1916,nr 2602 / 1916:
România,căreia ființă i-a dat patria noastră Ungaria,căci Radu-Negru de la Făgăraş a întemeiat Principatul Țării Româneşti; Dragoş din Maramureş,a întemeiat Principatul Moldovei şi cu sprijinul Monarhiei Habsburgice s'a ridicat şi s'a întărit România liberă şi independentă,care de bună voie s'a legat de Monarhia noastră,cu contract de credincioşie şi cu făgăduieli de sprijinire reciprocă... România,spre marea noastră durere, a călcat făgăduiala de credință,a rupt peceţile contractului,în chip perfid,a ridicat armele asupra Patriei noastre şi a înălţatului nostru Împărat şi Rege şi asupra acelor fraţi,care de 2 ani de zile luptă pe viaţă şi pe moarte,contra duşmanilor Monarhiei...
Da,ei nu au ascultat porunca sângelui,n'au auzit chemarea fraţilor de-o limbă şi un sânge,de a ne da o mână de ajutor,ca trupele Regatului Român să lupte alături de noi,împotriva duşmanului comun,care tinde la nimicirea patriei noastre şi la sugrumarea neamului românesc,să lupte hotărît şi cu bărbăţie în contra Rusiei cotropitoare.Nu,ci ei,amăgiţi de lupi îmbrăcaţi în piei de oi şi ameţiţi de făgăduelile lui Iuda au desconsiderat cele mai vitale aspiraţii ale neamului românesc,sub cuvânt că vin să ne "slobozească" vin să ne facă robi muscalilor,vin însoţiţi de hoardele ruseşti,care au jefuit şi au aprins satele şi bisericile întemeiate de Ştefan cel Mare,care au ucis pe urmaşii plăieşilor vestiţi dela Dumbrava Roşie,care au necinstit Putna şi Suceava,locuri de închinare ale sufletului românesc,vin acum să ne calce şi să ne fure moşia agonisită de strămoşii noştri cu sudori de sânge...
Acela care cu vorbe viclene,cu dorul de jaf în suflet,vine în hotarele noastre,nu-i frate,ci-i cel mai păgân duşman,care pentru a-şi potoli pofta sălbatică îşi omoară fraţii şi părinţii.Da,fraţii de ieri,astăzi,prin voinţa şi faptele lor păcătoase şi nelegitime,s'au făcut,pentru noi,în cei mai urgisiţi duşmani,asupra cărora glasul sângelui şi legea firii porunceşte "să-ţi ridici braţul fără milă",căci cel ce varsă sângele omului,pentru sângele aceluia,sângele său se va vărsa"(Fac.IX,6).
Iubit cler şi popor, Avem mare mângâiere şi bucurie în suflet,că iubirea noastră faţă de Patrie este nemărginită,că din iubirea,alipirea şi credinţa noastră curată şi tradiţională,purcede ascultarea noastră necondiţionată şi izvorăşte vitejia,care mai ales în ultimii ani,în mod atât de strălucit din nou aţi dovedit-o.De aceea vă sfătuim mai vârtos în aceste zile, de grea cumpănă şi vă îndemnăm cu cuvintele Sfântului Apostol Petru: "Cu blândeţe să vă supuneţi autorităţilor şi rânduielilor Înaltei Stăpâniri".
Faţă de noul duşman,care râvneşte în chip atât de păcătos la ştirbirea şi stricarea hotarelor Patriei noastre,veţi şti să luptaţi cu aceeaşi îndârjire, vitejie şi credinţă cu care eroii noştri au sfărâmat cetăţile de granit de la Ivangorod.Căci dragostea,credinţa şi alipirea noastră către Tron şi Patrie vă va lumina mintea,vă va întări inima şi vă va oţeli braţul.Întăriţi-vă deci cu credinţa în Dumnezeu,bucuroşi fiind în inimile voastre că aţi ştiut şi aţi putut să dovediţi credinţa şi alipirea voastră către Tron şi Patrie,cu fapte atât de strălucitoare şi cu jertfe atât de scumpe.Fiţi cu încredere că în ziua judecăţii şi a răsplătirii,Maiestatea Sa Înălţatul Împărat şi Rege,împreună cu luminatul Guvern Ungar,nu vor întârzia a vă răsplăti după merit,credinţa şi vitejia cu care aţi apărat Tronul şi Patria.- Semnează mitropolitul Mangra,episcopul Papp de Arad şi... Dr.Miron Cristea,episcopul de Caransebeş! Este acelaş Miron Cristea care,apoi,a fost găsit de democraţii noştri drept cel mai indicat să fie patriarh al bisericii noastre ortodoxe: îl aveau la mână,cu dosar,dosar sporit pe cale.Şi nu s'au înşelat deloc: devenit bun la toate,Miron a patronat, printre altele,ca şef de guvern al dictaturii carliste,până şi oribilele asasinate din noaptea Sfântului Andrei!-

- Mitropolitul ortodox Bălan la Congresul general al preoţilor,de faţă cu patriarhul Nicodim,- în "Biserica Ortodoxă Română",10/1945: Ne gândim cu drag la ziua de 23 August 1944 şi mulţumim în primul rând providenţei divine că ne-a întors de pe drummul care ducea la prăpastie... Îndeosebi,ca păstor al bisericii din Ardeal,mă simt dator să dau expresie sentimentelor de mulţumire,recunoştinţă şi admiraţie faţă de vecina noastră dela Răsărit,Uniunea Sovietelor, faţă de glorioasa ei armată,pentru că ne-a stat în ajutor,desrobind jumătatea de sus a Ardealului...
- Mitropolitul Bălan către mitropolitul Alexei al Leningradului,după 23 August: Dacă România a avut în trecut greşeli politice,dacă a participat alături de germani la războiul contra Rusiei,acestea le-a făcut numai din cauza slăbi-

... cu Biserica,dela 1700
[illegible] este împărţită în două,prin existenţa unei biserici în comuniune cu biserica papilor din Roma...

- Patriarhul Nicodim,după o vizită la Moscova,- în "Timpul",9 Nov.1946: Prin bunăvoinţa generalisimului Stalin am vizitat şi Kremlinul... Pot constata că de când am venit din Uniunea Sovietică,unde am văzut atâtea lucruri frumoase,am întinerit.Doresc ca această fidelitate să fie din ce în ce mai caldă şi să fie veşnică!... (Publicată în "Expres Magazin",Bucureşti,10-16 Iulie 1991)

- Pr.prof.M.Şesan,,- în "Telegraful român",Sibiu,15 Oct.1977: Arhiepiscopul Teofilact al Ohridei,grec de origină,a dispus ca "la Valahi,cari sunt de neam şi de limbă apropiaţi latinilor,să fie promovat ritul liturgic slavon-cirilic, pentru ca astfel să fie feriţi de chemările latinilor papali,dacă limba greacă le era străină".Deci introducerea oficială a limbii slavone,în Stat şi Biserică,începe cu binecuvântare arhierească,cum era uzul în biserica ortodoxă.- Şi să mai spunem de un patriarh din Constantinopol,care afurisea pe Boiagi pentru că a scris o gramatică aromână,şi poruncea ca opera să-i fie arsă? Ce să mai spunem de unanimitatea episcopilor greci,sârbi şi bulgari,când e vorba să interzică orice slujbă românească pentru băştinaşii rămaşi pe plaiurile stăpânite astăzi de ei?...

- Eminescu: Cât despre catolicism ca instituţie universală,nu putem tăgădui meritele lui într´adevăr extraordinare pentru cultura omenească.Pusă în faţa unor rase aspre,răsărite din locuinţele lor primitive şi abia aruncate asupra civilizaţiunii antice,pe care au călcat-o în picioare şi au nimicit-o,Biserica era singurul punct luminos nu numai pentru cultura în genere,dar chiar pentru libertatea desvoltării omeneşti.Caracteristic şi vrednic de a se recunoaşte în favoarea catolicismului e tendinţa de a nu baza creşterea poporului pe idei abstracte,care să convingă capul,ci pe idei redate intuitiv,care să îmblânzească inima,de aceea frumoasele arte au fost cele mai puternice arme ale bisericii. Arhitectura,muzica,sculptura şi poesia au fost puse în serviciul bisericii,pentru a da în această sferă curată,neatinsă de nicio suflare impură,un adăpost sufletului omenesc,atât de bântuit sau de patimi,sau de golul lui propriu de urât.Aruncat din nevoie în urât şi din urât în nevoie,stări imanente naturii noastre şi care nu se pot înlătura prin mâna de creier de care dispunem,arta bisericească,care a cultivat în pictură frumosul în culmea perfecţiei,muzica şi arhitectura în genul sublim,a înălţat prin mijloace lesne de înţeles pentru toţi,sufletul omenesc în decurs de sute de ani,peste nivelul vieţii de rând şi al nevoilor zilnice.Toate popoarele care posedă înaltă civilizaţiune astăzi,- dacă nu sunt,au fost măcar mult timp,catolice.-

CELULA de Iordache Nicoară

E sumbră celula,pătată,murdară,
se zbate la gratii azurul de-afară,
se luptă agonic cu bezna.
Vinzi orizonturi,te´njunghie glezna.
E rece cimentul şi patu-i de fier,
înjură pe săli ursuz temnicer,
se târşie paşi pe lungi coridoare
şi´cad în rătezuri cu pocnet,zăvoare.

În crucea vizetei apar ochi de pândă,
sclipesc baicete,tablou de osândă.
Înneac´a tutun şi-a sudoare dospită
privirea rotundă ca ochiul de vită.

Ies ploşniţe pline din fier şi roiesc,
în curte,de pază,borfaşii tuşesc.
În răcnet de fiară închişii crispează,
în beciuri de caznă agentul lucrează.

O lungă-aşteptare inundă´nchisoarea,
pe feţe supte urcă paloarea,
şi´n bezna aceasta cu drumuri închise
o singură lume păşeşte pe vise.

Din fund de celulă´nfloreşte stelar,
beţie de temniţi,un cânt legionar.
Nu soarbeţi tristeţi,nimic nu ne doare,
e albă celula şi ninsă de floare.
Cu pieptul la zid simţim cum străbate
prin carne,prin fier,iubirea de frate.

Icoanele noastre ard toate sub tâmple,
de-aceea celula începe să cânte.
Pe faţă,pe mâini purtăm talisman,
săruturi de zori,obraz de mărgean.
De-acuma´n zadar şi moarte şi chin,
păşim fără´ntoarceri spre unic destin.

&& Din darea de seamă a congresului Românilor uniţi din America,publicată în "Unirea",am înţeles că Episcopia ortodoxă n´a trimis niciun delegat.Am văzut de altfel,citind "Solia",că nici congresul ortodox n´a fost salutat de vreun unit.Dacă frăţia predicată ar fi şi aplicată,măcar de cei ce-şi zic "urmaşi ai apostolilor",nu credem că Isus s´ar supăra prea tare...

&& Dintre francezii de azi,peste zece milioane sunt de origină străină.Dintre aceştia,numai 37.5% sunt europeni; ceilalţi sunt: 34.5% africani,22.7% asiatici,4.6% americani.Statistica este din 1989.(L´Homme Nouveau,18 Aug.1991)

să dea loc propriei infirmări.Ca şi în alte domenii,viaţa politică adună sub cupola sa şi spirite entuziaste,care se manifestă câteodată naiv; şi mai delăsătoare,sau mai puţin îndrăsneţe; şi sceptice,înclinate spre hipercritică.Critica excesivă,tăgăduiala îngustă şi demolatoare sfârşeşte prin a nu mai sluji la mare lucru.Criticismul (evident,nu cel kantian) are o conotaţie negativă,indiferent de rosturile strategice; obtuzitatea e flagrantă.Critica doar se naşte din neură,criticismul din anti-iubire.

În societatea românească actuală,- după o atât de îndelungată perioadă de punere a căluşului în gură,hipertrofia spiritului critic pare firească. H.Taine spunea că uneori,pentru a ajunge la ţintă,trebue să şi exagerăm,ochind dincolo de aceasta.Dacă nu se transformă în ceea ce Hasdeu numea "patimă",nu e ceva contra naturam.Mai există şi o grilă,"critica criticii" (Al.Thibaudet),care,atunci când e judicioasă şi cumpănită,are un evident sens pozitiv,constructiv.

Asculţi radio oficial românesc.Priveşti la televizor.Citeşti o publicaţie. Participi la vreo discuţie.Te cruceşti cu câtă ranchiună,rea credinţă şi încrâncenare sunt aici în ţară referirile la adresa celor care nu sunt aşa cum ar voi gauchiştii de ieri şi de astăzi..Or,ce spor poate să existe acolo unde este ne-iubire? Unde în locul lui Hristos s'a băgat diavolul? Acolo toate merg pe dos.Despre omul care samănă cu inimă rea se zice că nici grâul nu-i creşte bine pe ogor.Cel care porneşte la o treabă cu gând de sfadă,de răutate,de contrazicere,de violenţă,mai bine n'ar mai începe-o: dacă nu-i dragoste,nimic nu e!

Iată,bunăoară,surparea sistematică a aproape tot ceea ce constituie pilon de ancorare în structura creştină a sufletului românesc -pentru izolarea omului de propria lui mizerie- se face,prea adesea,dizolvând,demontând,spărgând lanţul ce crează comunităţi de gând şi care dă sens unei lupte.În "onorabila" publicaţie "22" din 31 Mai 1991,de exemplu,un fin intelectual,Z.Ornea,alias Zigu Orlstein,din Botşani,ia în derîdere -cum procedau torţionarii dela Piteşti- entităţi majore ale vieţii noastre istorice: Dumnezeu,rege,naţiune,care,chipurile, ar fi concepte "extremiste",astăzi depăşite.Şi ca lovitura să fie şi mai dureroasă,atacă,fără argumente,străduniile programatice de purificare morală a Neamului,prin spiritualitate şi tradiţii,depuse de Mişcarea Legionară (de altfel ne şi ameninţă că va publica în curând o "istorie" a acesteia!?!),pe care le consideră,expeditiv şi afon,a fi o diversiune şi o primejdie.

În acelaş număr de revistă,Andrei Pippidi,ce se vede că s'a "reciclat" şi specializat în campanii verbale violente împotriva Legiunii,"demască" -tot ca la reeducarea de la faimoasa temniţă comunistă- "dreapta tradiţională" şi pe "dreptaşi"(sic!),deşi aceştia s'au dovedit prin viaţa şi moartea lor a fi fost personalităţi puternice cu rol covârşitor în viaţa publică şi în cea educativă, folosindu-se de argumentele stângii staliniste.

Nimic nu mai e deci de mirare.Pâinea cea de toate zilele stă în acelaş rând cu "elanul" critic.Când adevărul e pângărit însă,lanurile nu mai pot rodi.Pizma se exprimă nu numai când se aruncă cu petale de smoală,ori când se dă cu bâta, fie şi în baltă... Ea e lesne percepută în diverse alte situaţii.Las'pe Dan Cernovodeanu -care a stat dincolo de gratii alături de "verzi" într'o bună companie- el îi socoteşte pe aceştia,într'un număr de ast'vară al ziarului "Alianţa Civică" ca ahtiaţi de "crime şi jaf"(!); ori pe un cutărică "umorist",care în suplimentul "Epoca"insinua ideea "democratică",după care între "verde" şi "roşu" n'ar fi nicio deosebire.Ne referim tot la revista "22"(nr 25 şi 43/91), în care au fost publicate pagini din "dosarul" rezistenţei armate anticomuniste din munţi.Ei bine,în aceste acţiuni,pasă-mi-te,au participat nemijlocit ţărănişti,liberali,monarhişti,militari,etc.,legionari însă nu.Halal "dialog social", obiectiv,ştiinţific,netemător.Ba,când pomeneşte de organizaţia elevilor făgărăşeni "Frăţia de Cruce",din pudoare,îi dă denumirea de "Frăţia"! Fără comentarii.- Iată unde duce ostilitatea oarbă,duşmănia,ura asfixiantă.Zadarnic însă, căci oxigenul societăţii noastre e tocmai dragostea!-

Valeriu C.Neştian

&& Entuziasmaţi de premierea lui Gorbaciov cu Nobel pentru pace,de retragerea din Afganistan şi făgăduiala plecării trupelor sovietice din ţările robite, Românii din regiunea Herţa au făcut,prin prof.Octav Guţic,un apel la şeful Kremlinului,transmis prin radio Chişinău,rugându-l să-şi retragă armata din acest ţinut al Dorohoiului,ocupat abuziv în 1940: "Suntem siguri că veţi da un exemplu bun Irakului şi altor acaparatori de locuri streine,dacă dreapta noastră cerere va găsi răsunet în nobleţea sufletului Dv.",se încheie apelul,plin de iluzii dar,parcă,şi de amară ironie...

In România aceasta am fost câteva săptămâni în iulie, cunoaşteţi, fără in-
iţială, situaţia, pe care o ţărancă tânără mi-o sintetiza astfel: "În atâta amar de vreme, am fost căpiaţi de comunişti, dar acum, încetul cu încetul, se dezmeticeşte şi poporul nostru". Am avut satisfacţia de a realiza anumite proiecte, dar sunt mâhnit că am eşuat în alte încercări, cum ar fi bunăoară faptul că pe Petre Ţuţea nu l-am putut vedea.

Fusesem informat că se află într'un fel de cămin pentru bătrâni din cartierul Obor, şi m'am dus să-l vizitez. La poartă am fost înştiinţat că "profesorul" nu poate fi văzut decât de rude, şi considerând că vechimea şi trăinicia prieteniei care ne lega valorează cel puţin cât o rudenie, mi-am dat această calitate şi am fost lăsat să merg la imobilul din fundul curţii. Aflând scopul venirii mele, personalul, care se găsea în hol, părea deconcertat şi a chemat un doctor. Acesta, vădit jenat, mi-a spus că Petre Ţuţea nu mai era acolo, fiindcă îl luase un nepot. Noua adresă le era necunoscută. La insistenţele mele de a vorbi cu aceilanţi, am fost condus la o persoană îmbrăcată ca un cleric şi purtând barbă, care mi-a spus că XX este preot şi că el însuş fusese deţinut politic. Se poate să fi fost aşa, deşi travestirile practicate obişnuit în societăţile comunizate m'au făcut sceptic cu privire la valoarea garanţiei oferite de barbă şi de strai. "Preotul" a confirmat plecarea lui Ţuţea, dar nu-i cunoştea noua adresă; în schimb mi-a dat trei numere de telefon ale unor prieteni de-ai "profesorului" - şi e adevărat că, mai târziu, la unul din aceste numere a răspuns o doamnă, care îl cunoştea pe Ţuţea, dar nu ştia nimic de externarea acestuia.

Străbătând curtea Căminului spre ieşire, am fost ajuns de o femeie, care, privind bănuitoare în toate părţile, a rostit şoptit: "Vreţi să-l vedeţi pe profesor? Să ştiţi, că unii de aici nu-i vor binele". Mi-a explicat, în continuare, că nişte gazetari îl întrebaseră pe Ţuţea dacă, acolo, era mai bine decât acasă, şi el le-a răspuns că, acasă, s'ar putea să moară singur şi să fie descoperit abia după mai multe zile, în timp ce la Cămin va fi totdeauna cineva prezent, când îşi va da sufletul. -Dar, aceasta este o recunoaştere favorabilă personalului, că se îngrijeşte de pensionari! am obiectat eu. -Aşa gândim mai mulţi de aici, dar sunt alţii, cari gândesc altfel, şi ăia hotărăsc totul...

Mergeam pe jos, gândindu-mă ce să mai întreprind ca să dau de Petrică Ţuţea, şi deodată mi-a venit în minte o întâmplare din 1952. Rudele aflaseră că eram închis la puşcăria dela Ocnele Mari - şi merseseră acolo, cu cheltuieli şi trudă, să mă vadă. La poarta temniţei, un gardian a răsfoit de mai multe ori o condică, muind degetul în gură şi întorcând cu grije paginile, pentru ca la urmă să spună cu regret: "Nu este aici, căutaţi-l la alte puşcării". Iar eu, atunci, mă aflam la Ocnele Mari de mai bine de un an!...

A trecut o jumătate de secol - şi nimic nu s'a schimbat în România. O persoană nu putea fi găsită, dacă se opunea administraţia comunistă.

Am stat la Ocnele Mari, cu Petre Ţuţea, câţiva ani în aceeaşi celulă. Era una din figurile distinse ale temniţei. Disertaţiile lui, în cele mai variate domenii, erau tezaure de ştiinţă şi perle de elocvenţă. Bineînţeles că spionii introduşi în celulă făceau raport zilnic ofiţerului politic, locotenentul Traian Ionescu, originar dela Turda. Apăruse dela o vreme, la Ocnele Mari, un personaj nou, o brută trupeşă, înaltă de doi metri, cu fruntea teşită şi falca aruncată înainte, ca un bot de galoş: locotenentul Ceauşu. S'a aflat că fusese trimis de Ministerul de Interne, cu misiuni speciale, adică, stâlcea zilnic în bătaie, ba pe un deţinut, ba pe altul, după cum hotăra politrucul Ionescu. La popota personalului, locotenentul Ceauşu avea tain anume aprobat dela Bucureşti: i se servea o cratiţă întreagă cu tocană de berbec şi trei răsunoaie. Acesta era merticul lui.

Odată Petre Ţuţea vorbea despre "Declinul Occidentului" al lui Oswald Spengler, dar expunerea i-a fost întreruptă de zgomotul lugubru al celor trei zăvoare, trase la uşă; doi miliţieni l-au luat pe Ţuţea şi l-au dus. Cocoţat la fereastră, un deţinut privea prin interstiţiile oblonului de scânduri şi ne informa despre cele ce se întâmplau afară. Din curtea interioară a puşcăriei, locotenentul Ceauşu s'a năpustit asupra lui Ţuţea, lovindu-l cu pumnii şi cu cizmele. Ţuţea sta drept, nemişcat, dar se pare că o lovitură de profesionist, în ficat, l-a doborît la pământ. Eram toţi încremeniţi, ca la săvârşrea unui sacrilegiu. Apoi, ne-a trezit tropotul de cizme ale gardienilor, în coridor, şi târşâitul şovăielnic al galenţilor lui Ţuţea.

Introdus în celulă, Petre Ţuţea s'a aşezat cu greu, pe o margine de prici, şi a rămas nemişcat. După un timp şi-a pipăit umerii obrazului, vineţi şi tumefiaţi de lovituri, numeroasele cucuie pe creştet, şi-a făcut inventarul oaselor şi deodată -parcă nimic nu se întâmplase- s'a ridicat în picioare şi, răzimat de un

fecţiune,şi i-ar porunci să aleagă,- el,Spengler,ar răspunde: "Doamne, Perfecţiunea este totdeauna a Atotputerniciei Tale, mie lasă-mi năzuinţa spre Perfecţiune".-

Iosif Toma Popescu(Varşovia)

RIDICĂ-TE de Gr.Vieru(Chişinău,3 Sept.1991)

Versuri închinate "marelui lingvist şi fratelui nostru Eugen Coşeriu,pentru că ne-a îndulcit clipa prin vizita sa la Baştină,şi ne-a întărit credinţa în izbânda Binelui românesc".-

Pământule, tu cel de glorii,
Te caut prin străvechi istorii,
Că´n vremea noastră de acuma,
Ce-a mai rămas din tine? Huma,
Doar huma cu de aur fire
Ce, de atâta silnicire,
Degrabă nici pre ea,O, Doamne,
N´o vom cunoaşte-o veri sau toamne.
Ridică-te din suferinţă
Şi din cazonă umilinţă!

Ridică-te, Basarabie,
Trecută prin foc şi sabie,
Bătută ca vita pe spate,
Cu biciul legii strâmbate
Cu lanţul poruncitoarelor strigăte,
Ridică-te! Ridică-te! Ridică-te!

Tu preschimbată într´o mină
De sfeclă şi de nicotină,
În care sunt înmormântate
Vieţi de soră şi de frate;
Tu preschimbată într´o fermă,
În care-o mână dură,fermă,
Se vâră pân´la cot şi´nhaţă
Tot ce-am muncit de dimineaţă.
Ridică-te din suferinţă
Şi din cazonă suferinţă!

Ridică-te, Basarabie,
Trecută prin foc şi sabie,
Bătută ca vita pe spate,
Cu biciul legii strâmbate,
Cu lanţul poruncitoarelor strigăte,
Ridică-te! Ridică-te! Ridică-te!

Tu, preschimbată într´o gară,
În care cine vrea coboară,
Prin care cine vrea se plimbă,
Scuipând în datini şi în limbă,
Schimbată crud de minţi demente
În cruce de experimente.
Îţi bat piroane´n mâini,picioare,
Te stingi şi parcă nu te doare.
Ridică-te din suferinţă
Şi din cazonă umilinţă!

Ridică-te, Basarabie,
Trecută prin foc şi sabie,
Bătută ca vita pe spate,
Cu biciul legii strâmbate,
Cu lanţul poruncitoarelor strigăte,
Ridică-te! Ridică-te! Ridică-te!..

&& Careva ne semnalează faptul că eruditul profesor "din ţinutul Răutului superior şi de la hotarele Ţării de Sus",Eugen Coşeriu,- care şi-a semănat ştiinţa dela Roma în America de Sud şi Germania,azi profesor la vestita Universitate din Tübingen,- ar fi ajuns,pe lângă doctoratele obişnuite,la al zecilea doctorat "honoris causa",având în perspectivă imediată altele la Universităţile din Cluj,Padova,Iaşi,Chişinău,etc.: într´un cuvânt,cel mai "doctorat" dintre români! Noi însă nu vedem vreun merit deosebit în asta,- căci,dacă te speteşti cu cartea,sigur că doctoratele curg! Dacă-i vorba "pe meritatelea",apoi mai mare merit avea Leana lu Briceag,carea,fără măcar să ştie câte litere are alfabetul,îşi umpluse noptiera cu fel de fel de diplome! Ba se plimba,a tu-per-tu,pe Trafalgar Square,Champs Elysées şi alte "avenues" americane cu regina Angliei, cu "marele" De Gaulle,cu Nixon,discutând cu ei politică înaltă şi... chimie internaţională.Or"bietul" profesor Coşeriu,cu capacitate recunoscută de savanţii a cinci continente,n´a îndrăsnit nici să viseze la atâta cinste...

&& Tot stângismul mondial s´a deslănţuit contra ptopunerii făcute Vaticanului de-a proclama-o sfântă pe regina Isabella a Spaniei,- pe motiv că această contemporană a lui Ştefan cel Mare ar fi fost şi antisemită şi antimusulmană. Antimusulmană,pentrucă... a liberat Grenada de mauri; antisemită,pentrucă a alungat,în 1492,pe evrei din Spania. Propunătorul,Anastasio Guttiérez,susţine, cum vedem în "Borghese"(2 Iunie 91),că expulzarea fiind un act politic,Biserica n´are a se ocupa de ea; că,fiind Castiglia un stat catolic,regina trebuia s´o apere aşa cum o luase în primire; că,pe de altă parte,comunitatea evreească "constituia un puternic Stat în lăuntrul Statului"(Azcona); că "administrarea veniturilor regale în Castiglia fu în mâinile evreilor până la expulzarea lor" (Amador de los Ríos) şi că "lucrurile ajunseseră într´o stare atât de gravă încât pentru Spania era vorba de-acum de a mai fi,sau nu,catolică"(Pastor).

După citarea celor trei autorităţi în materie istorică,se întreabă acum autorul:"Dacă Statul spaniol ar fi fost ebraic,ar fi consimţit acest stat să se transforme în stat catolic,mai ales când catolicii ar fi fost nişte streini abia toleraţi în ţară,cum erau evreii în Castilia? Iar pentru azi: ar consimţi

apucăturile evreilor,- Isabella s´ar fi arătat intolerantă şi sângeroasă,- "în timp ce-i dovedit cu mii de documente că adevăraţii delincvenţi erau atunci evreii şi musulmanii: unicuique suum".-

&& "Prezidenta Asoc.Italia-România",Margareta Florea,a scris la "Il Giornale" din Milano,20 Oct.91,în apărarea lui Iliescu,taxat în presă drept un "comunist reciclat",- notând că "sub Ceauşescu erai silit să fii comunist",dar că, mai mereu,"Iliescu a fost disident faţă de regim,renunţând la privilegii şi putere",iar azi "se sbate în imense dificultăţi",căci nimeni nu-l ajută.

Pomenind de "aspectele cel puţin ambigue" ale regimului din ţară,ziarul notează însă că "una e să fii comunist de frică şi alta e să-ţi procuri un loc în nomenclatură,învârtindu-te servil în jurul dictatorului şi al familiei sale".Că la un moment dat Iliescu a rupt-o cu regimul,"nu-i suficient pentru a face cu totul uitaţi anii în care,reputat privilegiat,intra în corul adulărilor şi-şi da consinţământul la represiuni.Mai bine Iliescu decât destabilizarea României? De acord,dar alternativa nu-i entuziasmantă".

"Il Giornale" revine la 5 Noembrie,publicând o intervenţie a dlui Nicolae Constantinescu,care arată pe impostor drept ceea ce este: nomenclaturist din faşă,complice al lui Ceauşescu la toate fărădelegile de vreme ce,ocupând funcţiile cele mai înalte,dela secretar general la ministru,,nici nu s´a retras, nici n´a protestat vreodată împotriva lanţului de crime ce-au însângerat ţara la Piteşti,Gherla,Canal,Jilava,Aiud,etc.etc.,- crime perpetuate direct şi de el când cu revolta,cu mineriada,cu Piaţa Universităţii,etc. Adevăraţii disidenţi n´au fost trimişi demnitari în provincie,ca Iliescu,ci au păţit ce-au păţit toţi adversarii bestialului regim,dela Doina Cornea la părintele Calciu."Răceala" dlui Iliescu a început numai "în preajma revoluţiei",revoltă la care nimeni nu l-a văzut decât la spartul târgului,în balcon,pentru confiscarea victoriei. Că la un astfel de regim străinătatea nu se înghesuie cu bani,nicio mirare! Şi nicio pagubă,adăogăm noi,dat fiind că,întocmai ca pe vremea "clauzei" lui Ceauşescu,nu ţara ar avea vreun folos,cât de mic,ci numai noii hămesiţi,ahtiaţi după conturi în străinătate; ţării i-ar rămâne un singur rol,acela pe care l-a avut totdeauna în cursul dureroasei sale istorii: să plătească gloaba...

&& Dintre partidele de opoziţie,cel mai "înţelegător" pentru guvernul de uzurpaţie s´a arătat,şi´n repetate rânduri,partidul dlui Câmpeanu.S´a inspirat, se vede,dela modelul Tătărăscu,fără să-i ţină´n seamă şi finalul.Fără să ţină seamă nici de înţelepciunea populară,convinsă că,dacă stai la masă cu diavolul, trebue să ai lingura mai lungă decât el,dacă vrei să mai apuci şi tu ceva.Şi fără să ţină seamă,mai ales,de crima de a da o mână puilor de năpârci,cari au asasinat o întreagă ţară.Fără să ţină seamă de imperativul solidarităţii opoziţiei,singura care ar mai putea hrăni speranţa izbăvirii ţării din strânsoarea înăbuşitoare a fiarelor turbate care au patronat,au beneficiat şi,oricum,n´au ignorat ororile dela Piteşti,Canal,Jilava,Gherla,Aiud,- într´un cuvânt din toată ţara! Partidul liberal a avut destule păcate în trecut,dar niciodată Ionel Brătianu n´ar fi pactizat cu duşmanii declaraţi ai destinelor româneşti,azi întruchipaţi în gaşca Ilici-Neulander-Bârlădeanu-Brucan,indivizi ce şi-au descoperit brusc însuşiri de"oameni de stat" pe socoteala bietei Românii!

Dată fiind antiteza dintre liberalism şi comunism,care nu admite deci nici un fel de compromis,dl Câmpeanu ar fi avut dreptate numai dacă avea garanţia că poate guverna exclusiv după principiile democratice,grăbind ieşirea ţării din convalescenţă,- utopie neîngăduită unui adevărat om politic.Altfel rămâne un simplu vânător de portofolii,cu "avantaje" pentru toţi: acceptând -sau cerşind- câteva ministere,dânsul speră ca,satisfăcută hămeseala unor parteneri,să-şi ţină partidul cât-de-cât unit; iar guvernul speră,cu girul unui partid "istoric", să obţină credibilitate în Occident,cu respectivele beneficii.Dar asta ar fi o nouă crimă,când şi copiii ştiu că orice infuzie de oxigen străin serveşte,în condiţiile de astăzi ale ţării,la întremarea nu a ei,ci a echipei comuniste ce i s´a cocoţat "ca baliga în frunte".

De aceea socotim bine venită luarea de poziţie a câtorva vechi liberali - Vintilă Brătianu,Constantin Mareş,Radu Roşeanu şi Dinu Zamfirescu- contra arivismului unor "liberali" nerăbdători,contra spurcatei împreunări cu complicii celor ce-au desfiinţat partidul şi i-au asasinat şefii,iar astăzi ţin ţara în haos.Pentru noi,această luare de poziţie are doar cusurul de-a fi prea "academică".-

&& Luni seara,18 Noembrie,câteva sute de români au protestat în faţa ambasadei române din Paris împotriva prezenţei lui Iliescu în capitala Franţei.S´au

armata,ucigând 416 persoane,între care 120 evrei".Lăsând la o parte exactitatea cifrelor,ne întrebăm de ce a remarcat numărul de evrei: sunt unii mai... morţi decât alţii?.. Vedem mai departe că "armata germană a transportat,în ascuns, peste 700 legionari,în Germania".Şi aici,cifra e mult exagerată,căci în Germania n'au fost decât vreo 400 de legionari.Dintre aceştia,"transportaţi" au fost, poate,doar câţiva,dintre capetenii.Ceilalţi au plecat pe risc propriu. Eu,cel puţin,am orbecăit o noapte întreagă,prin beznă şe pe ploaie,prin viile culese dintre Jamul Mare şi cel Mic,- şi nu ca să ajung în Germania,ci pe Valea Timocului,pentru ca,profitând de ocupaţia germană a Iugoslaviei,care atenua,în părerea mea,câinoşia sârbească,să încerc o trezire a fraţilor români de acolo; în acest scop mă înţelesesem şi cu studentul Caranfil Spânache,rămas la Timişoara, să-mi trimită,la Negotin sau Zăicer,la un semnal al meu,materialul de care aş fi avut nevoie.Ajuns însă la Vârşeţ,m'am pomenit arestat de Nemţi,- şi în câteva zile mă aflam tocmai la Rostock,pe Marea Baltică! În acest sens,"transportul" e adevărat...

&& Un cititor se întreabă de ce Anglia şi Franţa au atacat Germania pentru apărarea independenţei Poloniei,când această independenţă fusese încălcată şi de Rusia; de ce n'au declarat război şi Rusiei,- ba chiar s'au aliat cu ea? Şi cum de,sfârşind victorios războiul,Anglia şi Franţa au respectat cu sfinţenie tâlhăreasca înţelegere dintre Hitler şi Stalin,lăsând mai departe în sclavie nu numai Polonia,pentru a cărei libertate pretindeau a fi intrat în luptă,ci şi Ţările Baltice,Basarabia,nordul Bucovinei,etc?.. Răspunsul ni-l dă "pacea" care a urmat victoriei: Polonia n'a fost cauza adevărată a conflagraţiei; nu vreo sfântă indignare pentru soarta ei a împins marile democraţii occidentale la război,ci internaţionala stângistă. Polonia a fost doar pretextul.Alţii aveau interesul să sdrobească Germania şi să golească de conţinut uman ţările răsăritului,în vederea colonizării.Vom trăi şi vom vedea! În România,a şi început să se vadă: uitaţi-vă numai la grupul celor ce-au pus mâna pe frâne,ajutaţi "discret" -ei,nu ţara- de tot stângismul mondial.-

&& Într'o publicaţie din ţară,"România Mare"(24 Mai 91),vedem poza fostului nostru rege la ambasada rusească din Bucureşti,unde mersese,la 23 Febr.1946,ca să onoreze "Ziua armatei sovietice".Râde ştrengăreşte,între maică-sa şi generalul Susaikov,toţi foarte bine dispuşi,la o îmbelşugată masă. În acest timp ţara era jefuită la sânge,oastea predată printr'un armistiţiu inexistent pierea prin lagăre ruseşti,Românii basarabeni şi nord-bucovineni ascunşi la noi erau vânaţi, ca şi cei rămaşi la casele lor,şi duşi la gurile Amurului şi la Vorcuta,fruntaşii îngrămădiţi prin închisori,iar liberatorul ţinuturilor noastre cotropite de susaikovii lui Stalin,Antonescu,aştepta,în iminenţa refuzului de graţiere,să fie împuşcat. Ce-o fi explicând,atunci,excelenta dispoziţie a lui Mihai? Să fie bucuria copilului la primirea celei mai înalte decoraţii sovietice,pentru isprava de-a fi liberat drumul până la Budapesta? Sau de-a fi primit un avion cadou? Tot ce se poate! Deşi,de regulă,la 25 de ani omul normal e de mult copt...

&&"Il Borghese",7 Iulie,publică două ştiri din Rusia: KGB-ul a admis,deocamdată,că au fost suprimate,din ordinul lui Stalin,peste 4 milioane de persoane: floare la ureche,pe lângă zecile de milioane pierite lent,din cauza regimului. O altă ştire arată că,de la începutul perestroicii,în URSS au fost peste două mii de condamnări la moarte,mai toate executate. Se mai aşteaptă acum ca, după căderea lui Gorbaciov,fericiţii moştenitori să vină cu contabilitatea victimelor sale...

&& În zilele de 18-20 Ianuarie a avut loc,la Sibiu,conferinţa naţională a Uniunii Democrat-Creştine.S'a examinat activitatea depusă,s'a aprobat noul statut şi au fost excluşi câţiva membri dovediţi a fi lucrat contra spiritului democrat şi creştin..S'a ales o conducere de 9 membri,în cap cu prof.Marcel Petrişor.Sediul provizoriu e la dl vicepreşedinte Şerban Suru: 78145 Bucureşti I, Str.Iacob Negruzzi 16. Telefon: 17 47 89.-

&& În "Politika" din 20 Febr.1990 vedem că,descoperind Belgradul 300 de sârbi la Reşiţa,în plină Românie,le-a înfiinţat imediat parohie şi le-a trimis preot,instalat de episcopul sârb dela Timişoara. Dar dacă niciunul din guvernele României Mari şi Mici nu s'a îngrijit de soarta fraţilor noştri de peste Dunăre,cum am putea pretinde unui Neulander,abia cocoţat primministru al.. României,să fi cerut,în schimb,măcar o şcoală pentru sutele de mii de timoceni?...

&& În zilele de 5-7 Iulie a avut loc la Bucureşti congresul Alianţei Civice, care a decis formarea unui partid al grupării,Alianţa Civică rămânând mai departe o formaţie independentă,sub conducerea Anei Blandiana.-

Solstiţiul de iarnă din 1989,răscruce în istoria contemporană a României,a declanşat un val revoluţionar impetuos,frângând chingile dictaturii şi măturându-i pe tirani -dar nu şi pe colaboratorii lor!-,încercând să îndrepte astfel soarta Ţării pe drumul adevăratei libertăţi,al bunei stări şi al reîntoarcerii românilor în Europa şi în lumea civilizată. În încleştarea aprigă cu duşmanii - când invizibili,când mascaţi,când teribil de activi în mânuirea mitralierelor şi a gazelor de luptă-,terorizat de omniprezenta Securitate(acum cu nume schimbat),dispreţuit şi înjosit de înşişi "emanaţii",cari au confiscat puterea şi bunurile românilor pentru uzul lor personal,poporul nostru a reacţionat într´un mod cu totul specific şi,mi se pare,nu îndeajuns de subliniat.

Exploziile sociale,de amploare diferită,observabile în Occident,îşi arată, sub pavăza democraţiei,un chip uneori ciudat.Greva devine,astfel,mijlocul prin care grupuri mici din serviciile publice iau ca ostatecă întreaga populaţie a unei ţări.Chipurile greviştilor sunt crispate,de multe ori se acţionează violent,respectul pentru principii,bunuri(ale altora!) şi vecini,dispare: un fel de barbarie temporară cuprinde,periodic,grupuri şi pături sociale,intrate agresiv într´o spirală dementă şi insuficient justificată.Şi n´au nici măcar haz, dar deloc! În manifestaţia de stradă,pe care românii au ajuns s´o practice cu măiestrie,- deşi nu numai acolo,- pe lângă o oarecare dezordine tipic latină (vreau să spun comună popoarelor neolatine) şi o dificultate în a-şi găsi conducători eficienţi,din pricina unui exerciţiu democratic aflat încă la începuturile lui,ai noştri dau dovadă de cel puţin trei trăsături originale.

Prima caracteristică e spiritul poetic,observat încă din secolul trecut de către Vasile Alecsandri,care a consemnat,lapidar,că "Românul s´a născut poet". Această înclinaţie intrinsecă s´a reconfirmat recent.Începând din Ianuarie 1990, mai mulţi prieteni din Ţară au început să-mi scrie: toţi în versuri! Prin ele se exprima bucuria răsturnării tiranilor,într´o cronică versificată a evenimentelor.La TVRL,în scurtele răgazuri când nu trăgea cu arma,răspunzând altor arme care-i puneau viaţa în primejdie,un soldat scria poezii. Versurile şi le-a citit în faţa Ţării întregi,care urmărea revoluţia la televizor,cu sufletul la gură.Pe atunci autenticitatea revoluţiei încă nu fusese pusă la îndoială.

Ajuns la Boişoara,am fost uimit de vigoarea cu care poezia pusese stăpânire pe istoria în desfăşurare. Strigături,cuplete,balade (da-da! schiţe de balade) relatau evenimentele în desfăşurare.Chiar dacă mesajul unora,greşit înţeles,înşela... înşelat de propaganda massmediei partidului unic,precum strigarea: "Dumnezeu a dat poruncă,/Iliescu să conducă! Raţiu şi Câmpeanu,/Să treacă Oceanu...",recitată de un ţânc de 6 ani,desculţ şi ciufulit,în poarta Oarei Chirilă, şi ea... fesenistă convinsă(spre mirarea mea).

Alte două trăsături ale identităţii noastre,acestea de obicei îngemănate, sunt ironia şi hazul.Dacă ne gândim la amploarea răspunsului,plin de miez,haz şi ironie,dat de mulţimea demonstranţilor anticomunişti invectivei prezidenţiale preluată de noul preşedinte din vocabularul şi gura celui răposat: "golani", avem din plin demonstraţia spuselor noastre. În plin centrul Capitalei,în "zonă eliberată de comunism",s´a născut,stat liber în stat comunist: "Golania"... Şi cei mai minunaţi dintre bucureşteni (şi nu numai,întrucât cunosc "golani" din Câmpina,Sibiu,din Piatra Neamţ..),instalaţi zile şi nopţi în acest ministat al Libertăţii,şi-au aşezat pe piepturi cele mai năstruşnice embleme,autodefinindu-se,fiecare,cu umor şi ironie,ce fel de "golan" era: inginer,arhitect,medic, constructor,maistru,muncitor; dar şi: flămând,visător,anticomunist,etc.

Şi,dacă steag le-a fost şi le este flamura libertăţii,departe de-a flutura înfrăţită cu tricolorul victorios,deasupra Ţării încă nescuturate de comunişti, oportunişti şi ticăloşi,imnul "Golanilor",cu refrenul său,a făcut nu numai înconjurul României,ci şi al Lumii: "Mai bine haimana decât trădător, /Mai bine huligan decât dictator, /Mai bine golan decât activist, /Mai bine mort decât comunist!".-

Andrei Pandrea

&& În cursul ultimei sale vizite în patrie,Sf.Părinte a deplorat nelegiuirea unor oameni cari-şi arogă dreptul de a-şi ucide semenii,- mergând cu exemplificarea dela evreii,ţiganii şi alte victime ale lagărelor de exterminare din Germania,Rusia şi ţările robite până la practicile de azi ale avortului,criminale ucigaşe ale mugurului vieţii.Cu aşa declaraţii răspicate,demne de urmaşul lui Petru şi ucenicul lui Isus,Papa şi-a pus în cap,cum era şi firesc,toate uneltele satanei de pe glob.-

&& Victime ale circulaţiei în Italia,anul trecut: 9000 morţi,200.000 răniţi. Pentru cucerirea Kuweitului au căzut mai puţin de o sută de ostaşi...

... din nas, iar ambii ar duce un deget la tâmplă şi printr'o mişcare semnificativă ar arăta că sunt şi ei înţelegători. Însă între teoria relativităţii şi cea a chibritului mai încap atâtea altele, încât îndrăsnesc a apărea şi eu cu întrebarea-mi la care tot singur încerc să găsesc un răspuns.

Despre cei plecaţi din ţară,hăituiţi de o soartă vitregă sau nedemnă de a trăi într'o epocă de aur, până nu demult ştiam că sunt emigranţi. Acum o pot spune cu toată convingerea că sunt şi buni români şi n'aş greşi câtuş de puţin dac'aş recurge la superlativ.Aceştia au fost mereu la curent cu evenimentele din ţară şi,când au putut,au trimis într'acolo ba o carte,ba o haină,ba un ban sau un medicament.Dac'ar fi făcut numai aceasta şi tot ar fi fost scutiţi de reproşul că: "Voi n'aţi fost cu noi când ne era mai greu".Aşa le-ar veni vorba unor"eroi" când se mai scapă în Occident.

Dar meritul românilor din emigraţie este cu mult mai mare prin faptul c'au păstrat acel românism pentru care dela 23 August 1944 nu se mai găsea loc în România.Au purtat cu ei vitregiile vremii,flacăra aprinsă la 24 Iunie 1927 - flacăra mişcării legionare- care are ca scop desvoltarea la maximum a virtuţilor neamului românesc.Pentru ei a fost străină frazeologia epocii de aur şi cert e că n'au înălţat toasturi la sughiţurile "geniului Carpaţilor".C'or fi fost excepţii,pare absolut firesc,după cum nefiresc ar fi dacă am căuta o pădure fără uscături.

Nu ştiu cum e mai greu: să emigrezi lăsându-ţi inima în ţară, sau să cutreeri lumea,purtându-ţi ţara în inimă. Însă cum am întoarce-o e vorba de jertfa adusă pe altarul neamului întru izbăvirea lui de ceea ce avem şi astăzi.Am avut ocazia să discut cu mai mulţi români din Germania,Elveţia şi Franţa.Dl P.Vălimăreanu: Trăiesc aici de-atâta amar de vreme,mai bine de o juma de veac,însă niciun moment n'am încetat a mă simţi în provizorat; de aceea nici n'am acceptat vreo cetăţenie streină! D-ra Florica Spânache: Noi am fost crescuţi în familie ca români; de aceea a trăi în afara României înseamnă pentru mine a mă simţi peste tot şi nicăeri! Dl Florea Nicoriuc: Tatăl meu când s'a întors din Siberia a ales Boianul ca fiind satul cel mai frumos din lume.Acesta-i satul copilăriei mele şi visu-mi e să-l revăd!

Nici n'aş fi crezut că un om îşi poate iubi atât de mult ţara din care-a fost izgonit ca un câine.Avea perfectă dreptate Vintilă Horea când scria că "Dumnezeu s'a născut în exil".Aş face păcate stigmatizându-le românismul ca... fără ţară.Ba din potrivă,dacă el lipsea din România de ieri,care-şi exila fiii cei mai buni sau popula cu ei "gulagurile"; dacă mai lipseşte în România de azi,care încă refuză să-i primească înapoi (cazul doctorului Ighişan,sau al celor dela "Cuvântul Românesc"),- atunci să ştiţi că a fost şi încă este exil.

Şi va fi acolo atâta timp cât românii din ţară vor vedea în Ion Ilici Iliescu-Bâtă o reîncarnare a lui Isus Cristos; atâta timp cât Petru Valterovici Neulander va implementa viaţa românească,iar un Mozes Rosen va face bale la gură vorbind de holocaustul evreesc din România şi "uitând" de holocaustul românesc, care durează de peste 50 de ani!

Deci nici românism fără ţară, nici ţară fără românism. Şi datoria noastră este să aducem în România românismul exilat. Căci altfel ar putea deveni o ţară biblică, sau un stat al romilor,cari încă nici n'au auzit de Dumnezeu!

Victor Cojocaru

&& Primul congres al partidului naţional ţărănesc după lunga noapte comunistă s'a deschis la Teatrul Naţional din Bucureşti,27 Septembrie,sub preşedinţia dlui Emil Ghilezan,fost ministru,în prezenţa unor reprezentanţi din exil şi din Basarabia şi a delegaţilor celor 40 de judeţe.Congresul a fost salutat de Doina Cornea,Iurie Roşca,Ştefan Augustin Doinaş,primarul Steţca dela Săpânţa,reprezentanţi ai minerilor,etc.Ca preşedinte a fost reales Corneliu Coposu; printre vicepreşedinţi: Ion Diaconescu,C.Ioniţoiu,Ion Raţiu.Printre decizii: ridicarea unui mausoleu la Bucureşti,în care să fie adunate osemintele luptătorilor înhumaţi în gropile comune din jurul închisorilor.Greul,de-acum începe.Partidul va trebui,între altele,să asigure blocul opoziţiei,greu încercat de nişte exibiţii de neconceput pe vremea Brătienilor...

&& La Biblioteca Română din Freiburg a avut loc în zilele de 4-6 Octombrie adunarea generală şi sesiunea ştiinţifică,cu colaborarea dlor Iancu Bidian,Matei Cazacu,Radu Enescu,Petru Năsturel,Vasile Iliescu,Pavel Chihaia,Paul Barbăneagră,Cicerone Poghirc,Ion Cepoi.-

...De-atunci,am tot aşteptat să văd în presa românească din diasporă,dar şi în unele publicaţii din Ţară,omagiul cuvenit memoriei acestei mari personalităţi din exilul românesc.Cu excepţia unui necrolog în care era evocată excepţionala activitate ştiinţifică a dispărutului -apărut în "Cuvântul Românesc"din Septembrie trecut-,nu am găsit nimic! Tăcere mormântală -desigur deliberată- cu privire la angajarea lui exemplară pe plan naţional,susţinută fără preget şi cu mult curaj,din prima tinereţe şi până la ultima suflare de nonagenar.Tot odată, se treceau sub tăcere însuşirile lui personale,atât de rare,pe plan uman.Dar adevărata dimensiune a Profesorului Găzdaru constă tocmai în imbinarea acestor aspecte,rareori reunite la un nivel atât de înalt în aceeaşi persoană.

Tânărul Profesor Găzdaru s´a afirmat în lupta naţională alături de Constantin Pancu şi Corneliu Codreanu şi a intrat apoi,din primul ceas,în Mişcarea Legionară.Prin condeiul lui,a participat încă de atunci,cu măestrie şi vigoare,la afirmarea acelei linii de gândire şi voinţă.În toţi anii următori,el s´a aflat prezent,în clipele bune şi în cele grele,cu neclintit devotament,printre sfetnicii mai vârstnici cari-l înconjurau pe Corneliu Codreanu.Căpitanul preţuia în deosebi discreta lui colaborare în situaţii critice ale Mişcării şi ne spunea adesea acest lucru,ca de pildă atunci când i-a încredinţat conducerea Asociaţiei Prietenii Legiunii.

Dârzirea Profesorului Găzdaru nu a dat înapoi în ceasul urgiei ucigaşe,ci s´a manifestat mai vârtos,cu hotărîrea de a fi apărător fidel al liniei şi spiritualităţii lui Corneliu Codreanu.În lungul său exil argentinean,- pe lângă o laborioasă activitate universitară şi ştiinţifică el şi-a asumat reînvierea revistei începuturilor Mişcării Legionare,"Pământul Strămoşesc".Ca martor dintru început şi permanent al gesturilor Căpitanului,el a denunţat cu intransigenţă tot ceea ce-i apărea ca o deviere.Scrierile Profesorului Găzdaru vor trebui luate în seamă,cu ponderea cuvenită,de către oricine va scrie cândva istoria Mişcării Legionare până la data de astăzi.

Îmbinarea perfectă,în Profesorul Găzdaru,a savantului filolog cu luptătorul naţionalist apare în mod semnificativ în studiul intitulat "Limba şi Naţia",publicat în "Pământul Strămoşesc".Ca om,Profesorul Găzdaru lasă o imagine neştearsă pentru toţi cei ce l-au cunoscut.Amabilitatea,modestia şi căldura umană cu care întâmpina fie chiar şi pe cel mai neînsemnat interlocutor,nu-şi găseau echivalent decât -antinomic- în inflexibilitatea cu care îşi exprima convingerile. Un mare exemplu de caracter!

Omagiul adus Profesorului Găzdaru,atât pe plan uman cât şi naţional românesc,nu poate fi despărţit de evocarea celei ce a fost Doamna Maria Găzdaru.Cu aceeaşi distincţie personală,dar şi cu aceeaşi energie,voinţă şi dăruire,Doamna Maria Găzdaru s´a consacrat în deosebi tinerelor vlăstare româneşti din diaspora.Volumele intitulate "Ţara de departe",în care a pus cu evidentă dragoste ceea ce a crezut că poate trezi conştiinţa românească în tineretul născut şi crescut în mediu străin,rămân ca o mărturie vie a vieţii exemplare a Doamnei Maria Găzdaru,în contrast cu nepăsarea prea multor părinţi,chiar şi din cei ce vor să fie consideraţi ca păstrători ai idealului românesc.Să aprindem,în sufletul nostru,o candelă pentru Profesorul şi Doamna Găzdaru.-

Duiliu Sfinţescu

COLIND de Anton Crişan(Aiud,1949)

Cad pe amintiri în salbă
Fulgii din colinda albă
Flori dalbe de sus;
La fereastră´n închisoare,
Tânăr Dumnezeu răsare -
S´a născut Isus.

Steaua bate´n gratii vestea,
Prea Curat´aşterne ieslea,
Flori de fân pe jos;
Magii gândul îl închină,
Stol de îngeri flori anină -
S´a născut Cristos.

Robii sufletul aştern,
Peste tâmple anii cern
Flori dalbe de sus;
Cad nădejdi din cerul Lui
În colinda Neamului -
S´a născut Isus.

- La Buenos Aires s´a stins legionarul Petre Mişa,bun sprijinitor al "Vetrei". Era român din Macedonia,licenţiat al Academiei Comerciale din Bucureşti.A murit la 11 Mai 1991,regretat de întreaga colonie română din capitala Argentinei.
- La Freiburg a murit Gheorghe Călimănescu,la 13 August,fost legionar.
- La Bucureşti s´a stins,centenară,Cella Delavrancea,fiica scriitorului.
- Luni 16 Septembrie a murit,la Paris,d.p.,pr.V.Boldeanu.Dumnezeu să-l ierte!
- In ţară a murit actriţa Elvira Godeanu.-

gînos spre sută,profesorul Dimitrie Găzdaru,brăilean de naştere,ieşean de cultură,fost profesor la Universităţile din Iaşi,La Plata şi Buenos Aires,fost director al Şcoalei Române dela Roma.Seriozitatea cercetării ştiinţifice era dublată de caracterul ferm şi tăria convingerilor; statornic în corpul legionar încă dela începuturile lui,a denunţat viguros impostura strecurată la vârf peste cadavre. A iubit "Vatra",a ajutat-o şi i-a păstrat colecţia întreagă,rămasă acum în biblioteca Universităţii.Ca o lacrimă de sânge a căzut o stea...

+ La 24 Octombrie a murit,la Geneva,Mocsony-Stârcea,părtaş la 23 August...

+ La New York a pierit,într'un accident de maşină,av.Alexandru Bratu.

+ La Chiţinău a murit,în împrejurări suspecte,poetul Ion Gheorghiţă.-

+ Duminică dimineaţa,25 August,s'a stins la spitalul din Leordeni,după atroce suferinţă,Paraschiva Vălimăreanu,încheind şirul,de peste un veac,al învăţătorilor vălimăreni,început în 1887,la şcoala din Ţigăneşti/Muscel.Avea 77 de ani.-

+ La Paris a decedat filosoful Paul Costin Deleanu,legionar,cu stagiu la Rostock şi la Buchenwald.-

+ Din Suedia ne vine vestea morţii,de câtva timp,a lui Sava Gârleanu,profesor la Universitatea din Lund,excelent cunoscător al dramei Românilor de peste hotare,- despre cari de mulţi ani,până la moarte,a informat pe cititorii "Vetrei". Familist şi trăind dintr'un salariu,a făcut dese călătorii în regiunile româneşti de peste graniţe şi a participat la toate congresele internaţionale care puteau avea vreo legătură cu această problemă.Un colaborator original,care, în plicul cu articole,strecura regulat şi-o contribuţie pentru revistă.Cu nerv în stil şi umor în aprecieri.Încă o simţitoare pierdere în rândurile adevăraţilor români! Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii săi!

+ Duminică 1 Septembrie a murit la Bridgeport,în timp ce-şi citea alocuţiunea la congresul macedo-român,dr.Nicolae Caranica,coborîtor dintr'o familie de luptători şi cărturari.Slujba înmormântării s'a făcut în catedrala română din Paris,Marţi 10 Septembrie,de către preoţii Constandache,Goia,Brătan şi Mircea Zmeu Caşofret(Liège). Au cuvântat dr.Culică,dr.Niţescu şi preot Constandache. Era un vechi susţinător al "Vetrei",legionar din "Frăţiile de Cruce".-

+ La Woonsocket,în America,s'a stins,la numai 65 de ani,Violeta Puppi,născută Gachi,româncă din Albania,fostă voluntară în războiul contra comunismului.

+ La 2 Octombrie a decedat la Paris,într'un spital,prof.Eliza Marcu-Pandrea, născută Pătrăşcanu,soţia lui Petre Pandrea.-

+ La 3 Decembrie s'a stins la Bucureşti,la adânci bătrâneţi,filosoful Petre Ţuţea,fost prin toate închisorile umanităţii comuniste.Înmormântarea a avut loc în comuna natală,Boteni/Muscel,pe Valea Argeşelului.-

+ Duminică 8 Decembrie s'a stins într'un spital din Freiburg,la 65 de ani, Eugen Gruia din "Frăţiile de Cruce",fost la închisorile din Roman,Galata(Iaşi), Suceava,Şerpăria dela Jilava,Târgşor,Gherla,terminând-o la Capul Midia(Canal). Înmormântarea s'a făcut Joi 12 Decembie,slujind preoţii D.Em.Popa şi Sorin Petcu.

+ La 12 August 1990 s'a stins la Bitolia,la 80 de ani,farmacista Eliza Berberi, o româncă dintr'o bucată,cititoare asiduă,cu o altă româncă vie tot din Bitolia,Victoria Georgescu Tolla,a revistei noastre,la care trimitea şi ştiri.Pe crucea de marmură de pe mormântul,din acelaş cimitir,al tatălui,fost consul,pusese inscripţia în latină: "Hic jacet doctor Simion Berberi Romaniae,legatus Monastir,Bituliae urbis Macedoniae,medicus pauperum,natus anno MDCCCLXX ad 1 febr.defunctus Zagrebi anno MCMLI ad XIV Octombir ignorantia illia medicorum vectis et sepultus Bituliae Monastir XXII noembr. Natus Vlaho Clisurae".-

&& La 19 August anul trecut -cum vedem în "Zborlu a nostru"- pentru prima oară după război s'a oficiat în biserica românească dela Bitolia/Iugoslavia, Sf.Liturghie,cu predică,în limba română.A slujit preotul pensionar Sterie Bella, iar răspunsurile au fost date de ing.Iancu Perifan dela Paris.-

&& Dl Nicu Bujin a organizat la Roma,Duminică 1 Decembrie,un parastas pentru Corneliu Codreanu,Nicadori şi Decemviri,pomeniţi fiind şi făuritorii României Mari,- oficiat de cardinalul Todea,episcopul Hossu şi mons.Cârnaţiu.Pomeniri s'au făcut deasemeni la Freiburg,Paris,N.York,Toronto,Montreal,etc,cum şi la unele biserici din ţară.- La Freiburg,Roma,Paris,etc. s'a făcut,Duminică 22 Decembrie,pomenirea luptătorilor căzuţi în revolta de-acum doi ani la Timişoara, Bucureşti,Sibiu,Constanţa,Arad,Braşov.- În cuvântarea sa,cardinalul a preamărit pe cei ce-au căzut luptând "pentru dreptate şi adevăr".-

&& La Paris,în "Hall de la Maison des sciences de l'homme"(Bd.Raspail), a avut loc,între 25 Noembrie-21 Decembrie,expoziţia de fotografii şi costume regionale româneşti "Roumanie à coeur ouvert" a soţilor Grig şi Denise Pop.-

...ei abonaţi,chiar dacă n'om mai vedea-o niciodată.Alătur 100 mărci.
- ...St.Unite: Vă urăm putere de muncă,şi mulţi ani cu sănătate,pentru realizarea celor proiectate în nobila luptă de o viaţă.
- ...St.Unite: La urări,adaog contribuţia.În 1992,să ne găsim cu toţii în România.
- ...Basarabia: Am fost cam peste tot,dela Ismail la Cetatea Albă,Orhei,Soroca, Cernăuţi şi Ceremuş.Oamenii sunt admirabili,mizeria însă n'are limite.Am văzut blocuri unde într'o singură cameră stă o familie cu 3-4 până la 7 copii! E vorba să se organizeze o mare adunare românească pe ruinele Cetăţii Albe...
- ...St.Unite: Au trecut 40 de ani de când la Crăciunul anului 1951 primeam în Noua Zelandă primele numere din VATRA,lucru de care mă anunţase iubitul profesor Gheorghe Cârsteanu dela München.Era primul nostru Crăciun pe acele meleaguri îndepărtate şi Vatra ne aducea multe veşti în limba noastră dragă.N'ar fi momentul s'o mutaţi la Muscel? sau la Chişinăul meu natal?Cu mare interes urmăresc ce se întâmplă în Basarabia şi Bucovina.Ne trebuesc oameni curajoşi...
- ...România: Aici funcţionează din plin murdarul obicei de a deschide scrisorile, mai ales pe cele din streinătate.Securitatea e singura instituţie ce funcţionează perfect şi pe faţă,autorizată de noua lege a siguranţei statului,votată de o majoritate de imbecili şi interesaţi.Lung şi anevoios va fi drumul spre libertate al acestui neam prea uşor îndobitocit de nişte mercenari politici dirijaţi de blestemaţii de ruşi! Preoţii ortodocşi vor trebui cândva să răspundă pentru colaboraţionism şi lipsă de patriotism! Ceea ce se întâmplă aici,tragedia pe care o trăiesc mai ales intelectualii,ar cutremura de indignare orice conştiinţă.Noi probabil nu vom mai apuca să-i vedem pedepsiţi pe autorii miilor de crime! Comunismul se aplică la fel peste tot,dar parcă nicăeri n'a prins aşa de bine ca la români,oameni docili,de o răbdare vecină cu prostia.Actualii păpuşari au reuşit să-i facă să-şi renege proprii idoli,în frunte cu Doina Cornea, Ana Blandiana,preotul Calciu şi alţii,şi să reabiliteze pe ucigaşi. Fotografia Căpitanului e fascinantă,iar profeticele-i cuvinte deadreptul înălţătoare!
- ...Franţa: Să lămuriţi pe toţi că "greşelile" nu sunt ale Legiunii ci a cocteilului în fruntea ei.Sper o renaştere în ţară.Pentru Vatra,250 franci.-
- ...Franţa: Ajutaţi-mă să cunosc tot ceea ce a fost şi este condamnat la tăcere de către o anumită conspiraţie ocultă.Fac parte dintr'o generaţie frustrată de ...,istorie şi religie.Şansele mele de a cunoaşte aceste lucruri constau în ... şi în intuiţie.V'aş fi recunoscător dacă mi-aţi ajuta să citesc: opera completă a lui Nicolae Paulescu şi a lui Nae Ionescu; poemele lui Radu Gyr; Protocoalele înţelepţilor Sionului; Iudaica lui Nicolae Iorga,- sau orice lucrare istorică de valoare referitoare la o anumită mişcare politică pur românească din prima jumătate a sec.XX. Cenzura care a acţionat la noi timp de peste 50 de ani a fost una brutală,din topor.Cenzura din Franţa,de exemplu,este mai permisivă.La noi se menţinea mai mult prin denaturare,aici prin omisiune.Aş mai dori Imitatio Cristi(T.Kempis),Creştinismul şi studiul naturii(Botez),Un uomo finito (Giovanni Papini),şi... ce mai credeţi.
- ...St.Unite: Toată admiraţia pentru lupta politică inegală în care v'aţi angajat de atâta vreme şi reuşita publicistică obţinută în pofida greutăţilor.Ştiu că nu folosesc ortografia cea corectă,dar asta m'au învăţat la şcoală şi aşa m'am obişnuit.Sper însă că stilul meu îşi poate găsi loc în paginile "Vetrei", servind aceleaşi idealuri de redeşteptare naţional-creştină...
- ...România: La Roma am avut ocazie să citesc câteva numere din VATRA.Unele din cele citite le ştiam dela tatăl meu,care s'a canonit 12 ani în puşcăriile comuniste,iar noi am pătimit afară; neamul românesc,dacă avea oameni ca el,scăpa de mult de "FIARA".Rogu-vă,abonaţi-mă şi pe mine la revistă.
- ...St.Unite: N'am văzut pân'acum o condensare mai reuşită,din toate punctele de vedere(istorie,antologie,antropologie,etc),ca'n Vatra.Calendarul naţional nu are pereche.Studiul dlui Pandrea(în Ţara Loviştei),foarte articulat.Editorialul(Bună ţară 6Rea tocmeală),e de pus la inimă.Pentru Vatra,40 de dolari.-
- ...Germania: Am fost la Chişinău la sărbătoarea limbii.Gr.Vieru e admirabil şi ca om,nu numai ca poet.Între altele,el e creatorul sloganului "Limba noastră cea română",aluzie evidentă la "Pâinea noastră cea de toate zilele".N'ai putea să trimiţi câteva numere şi'n Basarabia? Acolo unii confundă Legiunea cu Sima - şi chiar oameni de bună credinţă dar otrăviţi pe nesimţite de atâţia ani de propagandă,cred că ea reprezintă un pericol... Declaraţia de independenţă e un document de subtilă şi fermă gândire politică şi,în acelaş timp,de vitejie şi admirabilă demnitate naţională şi morală.Păcat c'a trebuit să se renunţe la numele propus de Frontul Popular: "Republica română Moldova",dar acesta a fost

naţiunii.Poate tot e mai bine când duşmanul din casă e străin: la Chişinău, mineriadă -cu mineri români- e un lucru cu totul de neconceput.-

- M.-Franţa: Fac parte dintr'o generaţie care nu l-a cunoscut pe Căpitan şi nici n'a avut prilejul să lupte în ţară pentru crezul legionar.Născută după arestările masive din 1948,această generaţie a cunoscut Legiunea doar din povestirile părinţilor şi ale rudelor,din poeziile scrise în închisori şi murmurate prin cimitirele şi catacombele ţării,sau pe căile croite în exil.Ştiu deci că prima mea datorie este să caut sfatul celor care au luptat în ţară din 1927 până în 1948,şi-al celor care,după 1948,au păstrat credinţa legionară prin temniţi şi canale,sau au mărturisit-o în ţară şi exil.
- B.-St.Unite: Eu continui lupta cu satana,care-i tare şi'n Occident.Alătur un
- B.-România: Vă trimit ultimele două publicaţii ale micii noastre întreprinderi culturale."Vatra" ne-a fost de mare folos.Avem problema hârtiei,foarte scumpă, lipsa unui mijloc de transport(suntem înscrişi de 4 ani la o "Dacia"!) îngreunează difuzarea,preţurile catastrofale la tipografii(care sunt de stat); dar trebue să învingem! Aici lucrurile merg într'o permanentă sfidare a timpului. FSN-ul, cu neocomunismul său ostentativ afişat,stă mereu la oişte,iar ceilalţi se complac în mocirla generală!
- D.-România: Decana de vârstă a presei româneşti din streinătate a întreţinut 40 de ani în sufletele exilaţilor iubirea de vatră,de neam,de limbă,de destin,dragostea de adevăr şi speranţa în izbăvirea din chingile comunismului...
- N.-România: De adresa Dv am luat cunoştinţă din "Rezistenţa" foştilor deţinuţi politici.Ca profesor,publicist şi fost deţinut lucrez la o istorie a cruciadei contra comunismului din România şi aş avea nevoie de material documentar.Confirm primirea pachetului de publicaţii,am găsit lucruri uimitoare.
- P.-Venezuela: Între timp,atât cei din ţară cât şi noi cei împrăştiaţi prin lume am mai adăogat durerilor un grăunte de ţigănie; cei din streinătate,printre altele,au dat spectacolul de pomină al congresului UMRL,iar "streinii" din ţară au făcut tristul tratat de prietenie cu URSS-ul dela răsărit, lăsând pe fraţii basarabeni fără legitimul sprijin pe care-l aşteptau dela noi.Ce ruşine! Poate avem norocul să se destrame imperiul moscovit şi să ne întregim...
- B.-România: Tatăl meu,care a suferit foarte mult de pe urma comuniştilor ca fost legionar,m'a ţinut departe de secretele vieţii lui.Liniştea sufletească mi-a lipsit mereu dela ocupaţie,dar acum ajung la exasperare văzând cum poporul îşi sapă cu propriile-i mâini mormântul.Cele mai murdare instincte fac ravagii într'o societate complect debusolată.Dar sperăm,sperăm...
- T.-Franţa: Când am plecat de-acasă,A.S. mi-a spus că la orice cumpănă să iau legătura cu Dv; că vă cunoaşte,aţi stat împreună în detenţie.
- S.-Austria: Felicitări lui Ion Zeana (pg 3-4).Tema ar trebui expusă în fiecare număr,căci,precum scrie Alexandru Cantacuzino,"Singurul fel de a apăra un vis, este să-l lămureşti altora,la cât mai mulţi".
- M.-Elveţia: Alianţa civică a avut la 15 Iunie o conferinţă la Vevey pe tema drepturilor omului în România.Au vorbit: Ticu Dumitrescu,preşedintele foştilor deţinuţi; studentul Adrian Munteanu; alţi 2 delegaţi din ţară; doctorul Vianu şi părintele Calciu,chemat anume dela Washington.Un "elveţian" din România a spus că românii persecută pe cele 2 milioane de ţigani şi 3 milioane de unguri! Era un jidan,pe care toată sala l-a huiduit.Dr Vianu l-a pus la punct.Frumos a vorbit şi dl Băcanu; a fost ajutat de elveţieni cu o rotativă de tipografie, cu FAX-uri şi utilaje aici perimate,dar acolo bine venite.-
- L.-Mexic: America noastră latină,are foarte puţin latin în ea: trei cincimi sunt mistreţi,adică mestizos(din lat.mixticius),o cincime indigeni,restul spanioli şi portughezi.Aştept nerăbdător reforma agrară din ţară: ce uşor le-a fost să ia,şi ce greu să dea înapoi ce-au furat!
- R.-Ungaria: Lucrez la o istorie a Românilor din Ungaria; ea va aduce un suflu nou,de importanţă pentru fraţii dintre Tisa şi Nistru.Îmi împart timpul între Universitate şi slujbe,oficiate atât aici cât şi în ţară.
- G.-România: Ce-a fost ieri PCR,azi e FSN.Scrisorile,telefoanele,continuă să fie controlate,securiştii mari şi tari.Unii au primit condamnări mari,dar după o lună îi vedem plimbându-se pe Corso.Corupţie nemaipomenită,se fură îngrozitor, grâul rămas pe câmp,iarna se apropie...
- G.-România: Ne regăsim după 50 de ani de sbucium şi suferinţă,de speranţe şi desnădejdi.În tinereţea noastră,intelectualii apuseni proslăveau "marea experienţă" marxistă.. Bine spunea Petre Ţuţea,că oamenii au datoria să împiedice pe alţii să facă rău,ca să nu devenim fiare sau sclavi.-

- Ion Suciu,Dialog între generaţii; Ion Cosmovici,O mare ruşine; Cristi Joantă,
Cum am ajuns aici,- în "Decembrie",Bucureşti,nr.3.-
- Eugen Bârsan,Legea fondului funciar; Mihaela Moisin,Din şmecherie în şmecherie; Mantilă Horia,Legătura cu Basarabia; pr.Gh.Calciu-prof.N.Iliescu,Basarabia, plină de grâne,plină de dor(pe marginea articolului "Lepădat pe veci",de Andrei [illegible],publicat în "Sfatul Ţării" din Chişinău,la 30 Aprilie); Zahu Pană,22 Iunie 1941; Mihai Freamăt,Ce se întâmplă cu noi?; Mircea Popescu,Nicolae Iorga şi problema armânească,- în "Cuvântul Românesc",Iunie 1991.-
- Prof.Vasile Barba,Despre Românii sud-dunăreni,- în "Cuvântul Românesc",Mai 91.
- George [illegible],Drama Românilor din Ucraina,- în "România Mare",14 Iunie 91.-
- Dna Prof.Teresia Tătaru a tipărit "Ieşirea la lumină",carte de buzunar cu [illegible] pagini de rugăciuni şi iliustraţii în adevărata ortografie românească, cea stabilită de Academia Română înainte de năvălirea alogenilor Pauker-Roller-Jelander-Kişinevski.Dar de ce "pentru credincioşii Bisericii Române Unite"? Noi credem că nişte rugăciuni ar prinde bine şi lui Teoctist,grăjdarul cuplului analfabet,astăzi în slujba,cu simbrie sporită,a fostului şef al tineretului ateu,- cum şi întregei plămădeli "ortodoxe".-
- Cornelia Vissarion-Mănuceanu,Vizită la Canal,- în "Dialog",Mai 1991.-
- Constantin Mareş,La revedere,în anul 2081!,- în "Căminul Românesc",Iunie 91.-
- A apărut "Luceafărul românesc",revistă-magazin.Director,Dan Fornade: P.O.Box 1163, Statia H. -Montreal/Q. H3G 2N1 Canada.Iese lunar.Caută corespondenţi.-
- Dorlu a nostru,revista ce se străduie,sub luminata conducere a prof.Vasile Barba,să ţină vie dăinuirea românească în Peninsula Balcanică,a ajuns la numărul 18.Desgheţul a început,cum arată ivirea unor societăţi şi reviste în dialect.Literatură aromână,informaţii,fotografii din satele pindene.-
- Monica Aloisia Opriş,Bis.Ort.Română şi catolicismul,- în Românul liber,7/91.
- Aurel Şorban,Fantasma imperiului ungar şi Casa Europei,Bucureşti 1990.Se poate procura la "Mioriţa",5 Malebranches -75005 Paris. Tel.43 54 22 46.-
- Paul Everac,Un vis prea frumos; prof.Vasile Barba,Aromânii,fraţii noştri pierduţi în istorie; col.Sever Neagoe,O graniţă trasată cu baioneta(în Basarabia),- în "Românul",Bucureşti,28 Iulie 1991.-
- Episcopia Română Ortodoxă din America editează "Lumină lină",revistă teologică cu condeieri vânjoşi şi pricepuţi,ca arhimandritul Roman Braga,Dinu Cruga, etc. Adresa: 54 N.Adams Rd,Suite 145 Rochester Hills /Mi 48309.-
- În pragul redeşteptării naţionale a romanităţii sud-dunărene,dl Apostol Caciuperi vine cu o contribuţie extraordinar de preţioasă,publicând,în grai armânesc,o carte de traduceri,poezii şi proză,din literatura universală: Fraţii Grimm,Alphonse Daudet,Edgar Poe,Heinrich Heine,Blaga,Goga,Sadoveanu,Delavrancea, Gr.Alexandrescu,Costache Negruzzi,etc. Adresa: Hügelheimerweg 23 -7800 Freiburg.-
- Alexandrina Cernova,preşedinta Soc.culturale "Mihai Eminescu" din Cernăuţi, despre situaţia Românilor din nordul Bucovinei ("oftăm adânc şi mergem mai departe"),în "Curierul Românesc",Bucureşti,Iunie 1991.-
- N.Iliescu, Monarh? Ce fel?,- în "Puncte cardinale",Sibiu, 8/91.- Gabriel Constantinescu,Omagiu Wiesenthal; Const.Iorgulescu,Sfârşit de speranţă; Ion Gavrilă, Din rezistenţă; Răzvan Codrescu,Creştinism şi politică (Iunie 91).-
- "Gândire şi Artă",revistă foarte prezentabilă,126 pagini pline de versuri şi ilustraţii nostalgice,referiri la Eminescu,Crainic,Stăniloae,Blaga,Noica,Eliade, Nae Ionescu,etc.,articole în română,franceză şi engleză,- operă aproape enciclopedică a părintelui arhimandrit Felix Dubneac,scriitor,poet,pictor,muzician.

Nu-i prea iubeşte pe uniţi,procitindu-i,după înţelegerea sa,de la 1700 până după revolta din 1989,când au avut neobrăzarea să ceară înapoi ce li se furase, dar sărind dibaci peste 1 Dec.1948,când au fost jefuiţi şi duşi,cu întregul episcopat,la gulag,- de unde prea puţini s'au mai întors,iar dintre episcopi, chiar niciunul!- De ce Prea Cuviosul Arhimandrit n'a menţionat şi acea dată?... Din lipsă de spaţiu,desigur... Adresa: 19959 Riopelle St -Detroit/Mich.48203.-
- Dorina Bălăşoiu-Gabor,Domniţa Ileana,- în "Solia",Iulie 1991.-
- Vasile A.Marian,Cine compromite opoziţia?,- în "Cuv.Rom.",Iulie 91.-
- Lucian G.Costi,O Europă fără Iugoslavia; Zahu Pană,Efemeride (apropo de antisemitism),- în "Cuvântul Românesc",Aug.1991.-
- Vasile I.Lipan,Farmacia românească în date,Braunschweig 1990.- În cele vreo 450 de pagini,autorul se ocupă cronologic de acest domeniu,începând chiar delă.. Zamolxe;Referirile la leacurile voevozilor sunt deadreptul savuroase.Tot dânsul a mai publicat,la Bucureşti(1990),o broşură cu numele a peste 50 de "Medici români cu doctoratul la Berlin".-

- Cornel Nistorescu,Chinuiţi şi învingători,- în "Expres",Buc.,20 Aug.91.-
- Pr.Dr.Vasile Vasilachi,Întreita iubire de Dumnezeu,Biserică şi Neam,New York 1990,- carte cu detalii autobiografice,întocmită de acest martir al închisorilor cu dragoste,cu erudiţie,pe înţelesul tuturor.-
- "Puncte cardinale",2400 Sibiu -Calea Dumbrăvii 109.- Foaie de înaltă ţinută, română şi creştină.În numărul 9 semnează Gabriel Constantinescu,Ion Pantazi, Răzvan Codrescu,Demostene Andronescu,Marcel Petrişor,Ticu Dumitrescu,Andrei Stăncescu,Ion Gavrilă(Sf.Ilie contra Securităţii),etc. De meditat mai ales ultima pagină.- Pentru abonare se pot trimite 50 de mărci,prin mandat sau cec,la: Ion Pantazi - 8000 München 50 - Gmunder Strasse 28.-
- Const.Mareş,Handicapaţii politici şi automanipularea(Românul liber,Sept.91).-
- Eugen Bârsan,A murit venerabilul profesor Dimitrie Găzdaru; Adina Cazacu,Tineretul român după revoluţie,- în "Cuvântul Românesc",Sept.91.-
- La Bucureşti -cod 71341- Piaţa Presei Libere 1 - a apărut,cu un impozant colegiu de redacţie din Chişinău,din ţară şi exil,revista "Neamul Românesc".Ne limităm a nota sguduitoarea dramă a Românilor deportaţi în gheţurile polare,vizitaţi recent acolo de redactorul Gheorghe Gavrilă.Revista apare lunar şi costă 50 de dolari pe an.
- Bedros Horasangian,Cei morţi şi cei vii,- în "România literară",19 Sept.91.-
- Mihai Korne,Este sau nu folositoare ţării restaurarea monarhiei?(Lupta,22.9.91)
- Printre cărţile recomandate în "Bulletin Interparoiassial du Sud-Ouest de la France"(Sept.91),găsim şi "Saint Jean le Roumain",vol.I,400 pagini,cu texte regrupate de călugării Ioanichie,ucenic al Sfântului,şi Ion de la Sf.Munte.A tradus-o dl Duiliu Sfinţescu.-
- Gh.Brahonschi,în apărarea Legiunii; Ovidiu Guleş,Cine şi unde sunt criminalii neamului românesc,cazul Duca; Gabriel Timoceanu,Mitul răului; convorbire între rabinul Şafran şi Corneliu Codreanu,- în "Gazeta de Vest",Timişoara,1/1991.-
- Ion Marinoiu,Biserica ortodoxă,cauză a înapoierii poporului român?(RL,10/91.-
- Duiliu Sfinţescu,Memoriu adresat Majestăţii Sale Regelui Mihai; Vintilă Horia, Ceva despre locurile înalte,- în "Cuvântul Românesc",Oct.1991.-
- Paraschiv Nămoloasa,Între ciocan,seceră şi nicovală,464 pagini,ed.Coresi,Lugano 1990.- Volum autobiografic în care se poate regăsi cam toată generaţia autorului,trecută prin prigoana "democraţilor",a lui Irod II şi a lui Antonescu, războiul antibolşevic,robia din Siberia,războiul alături de ruşi,prizonieratul la nemţi,exilul. Se poate comanda la editor: N.Constantinescu -Via alla Roggia 32 - 6962 Viganello(Elveţia). Telefon: 91 / 52 70 89.-
- N.Bănică-Ologu,Cultura română sub teroarea ticăloşilor,- în "Columna", II/3, 1991, R.Vâlcea.-
- C.Macri,O Ileană fără Vrancea; N.Dima,Criza din Iugoslavia,- în C.Rom.,11/91.
- Simion Ghinea,O înscenare: Masacrul dela abator,- în "Expres",4/91.-
- Ed."Olbani" din R.Vâlcea,care scoate şi gazeta "Columna",şi-a inaugurat colecţia"Grinda",galerie de personalităţi istorice,cu o broşură despre Maria Tereza.
- La Bucureşti a apărut o broşură cu 200 de "Bancuri din epoca de aur",de la lume adunate de Maier şi R.Popescu.-
- Paul Barbăneagră,Fără o televiziune independentă,democraţia este mută(Lupta,I
- Sorin Botez,deputat liberal,interview,- în "Cuvântul Românesc",Dec.91.-
- Horia Medeleanu,Dumnezeule,mulţumescu-ţi că nu sunt ca acest vameş; Ana Blandiana şi Ion Alexandru,- în "Observator",Munchen,Dec.91.-
- George Piscoci-Dănescu,interview în "Literatură şi Artă",Chişinău,5 Dec.91.-
- Frédéric Goguel,Conseil écumenique des Eglises,- în "Catacombes",IV/91.-
- La Tribalie,Paris 1991.O carte prezentabilă,pentru diplomaţi şi cărturari în general; o încercare desnădăjduită de-a atrage atenţia,într'o limbă de mare circulaţie,asupra tristei soarte a celor două milioane de Români din dreapta Dunării,reduşi de câinoşia sârbească şi îngustimea bulgărească la frica de a se recunoaşte ca români,ei,cei mai vechi locuitori ai ţinuturilor dintre Pojarevăţ şi Iantra,Balcani şi Dunăre.În şcoli,biserici,radio,armată,- numai limba stăpânului! Le-au pocit până şi numele,ale lor şi ale satelor! E o chestiune,pentru ei,de viaţă şi de moarte; pentru ei şi pentru tot neamul românesc,strâmtorat în Banatul ocupat,pe cale de pieire în Istria,Tesalia,Epir şi Macedonia, sufocat în Timoc,batjocorit în Transnistria şi în Transtisia,umilit în Ungaria,desfigurat în însăşi străvechea vatră a Carpaţilor! Dar un neam care a dat un Eminescu nu poate fi degenerat în rădăcini,el se va împrospăta mereu prin tineret.De acolo ne-au adiat mereu speranţele!- Cartea e destinată bibliotecilor şi cancelariilor; credem însă că poate fi găsită la: Ion Petrov - 11 rue Racine - 94500 Champigny -Franţa.-

tar,etalat pe volume,,împiedică uitarea grozăviilor şi a făptaşilor şi deci primejdia recăderii,- a tipărit acum un Album al eroilor din Decembrie 1989, pentru care a trebuit să colinde toată ţara şi multe cimitire,în căutare de fotografii şi alte documente.Ar fi fost peste o mie de căzuţi,de la copil de ţâţă la moşneag,de la soldat la general,ţărani,studenţi,meseriaşi,marea majoritate în floarea vârstei.Dintre căzuţii "depistaţi": 520 la Bucureşti, 111 la Timişoara, 99 la Sibiu, 68 la Braşov, 39 la Cluj, 22 la Craiova, 20 la Târgovişte, 18 la Arad, 16 la Reşiţa, 14 la Constanţa, 5 la Buzău, 4 la Brăila. Credem că n´a putut tipări multe exemplare.Păcat! pentru că n´ar trebui să lipsească din nicio casă de român! Cei ce ţin să aibă şi această ilustrare a demenţei comuniste,ar putea încerca la autor: 48 rue de Wattignies -75020 Paris.-

- Ziarul "Borba" din Belgrad pomeneşte,la 29 Aug.1990,de înfiinţarea unui partid al Românilor din Valea Timocului,ideat de un român dela Cladova,pre nume Pasat(Pasatovici) şi de colonelul Dumitru Crăciun(Crăciunovici) dela Zăicer,cu un comitet de iniţiativă de 14 persoane: agricultori,pensionari,femei.Partidul vrea regiune autonomă,egalitate de tratament cu celelalte naţionalităţi din Iugoslavia.În manifestul lor,ei afirmă că sunt 2 milioane şi că în vreo 20 de judeţe formează majoritatea; că la recensăminte au fost siliţi să se declare ca sârbi; că n´au şcoli,biserici,ziare,cărţi,cum au celelalte naţionalităţi,până şi ţiganii; e pentru o Iugoslavie federală,cu drepturi egale pentru toţi,pentru democraţie,libertate religioasă,depolitizarea armatei,a justiţiei,a şcoalei,a poliţiei,unirea cu Bulgaria,etc..- Faptul ni se pare extrem de important,- numai că,de-atunci nu s´a mai auzit nimic! Şi nu-i greu să ne imaginăm,mai ales după comportarea sârbilor faţă de croato-sloveni,cam ce fel de presiuni sălbatice se vor fi făcut pentru înăbuşirea acestui mugur de libertate încolţit la un popor pe care se obişnuiseră a-l considera foarte "docil"!-

&& Auzim că ţucălarul lui Ceauşescu,un oarecare teoctist,- după ce o viaţă întreagă a slujit la troaca stăpânului,pe care l-a trecut cu roşu în toate calendarele (ziua când s´a născut,când a ajuns vătaf,când a strănutat,când a mai făcut.. nu ştiu ce),acum,presat să mai dreagă din busuiocul Nemerniciei Sale cu ceva aghiasmă dela Putna,şi-ar fi permis să proclame sfânt şi pe... Ştefan cel Mare! Dar Marele Domn n´a aşteptat mila teoctistului! De o juma´de veac Românii nu l-au cunoscut altfel decât drept "cel Mare şi Sfânt"; pentru ei,El a fost întotdeauna sfânt! Şi chiar de n´ar fi fost aşa,- alăturarea sfântului dela Putna de paţachia dela Scorniceşti,alăturarea ctitorului de biserici de dărâmătorul de biserici,alăturare făcută,în plus,de principalul complice la dărâmări,- departe de a fi o cinstire a Voevodului,e cea mai scârbavnică dintre ofense,o profanare ce nu-şi găseşte calificativul! Dar oare,în Sfântul Sinod nu se mai află niciun român adevărat? Nici în guvern?...

Dar iată că din ţară,din popor,ne vine,semnat de Ioniţă Greavu,român din Ţara Făgăraşului,un demn protest: "În ziua de 04 07 1991, ora 17,15, în emisiunea "Cuvânt şi suflet",de preot Valeriu Dăiescu, s´a transmis prin radio Bucureşti,programul 1, următoarele: "Cu ocazia comemorării la Putna a 477 ani de la moartea lui Ştefan cel Mare, s´a hotărît ca acest mare domn să fie trecut în calendarul ortodox 1992 ca sfânt al neamului".Nu ar fi un păcat de neiertat a se trece în calendarul dezonoarei,- unde Teoctist a trecut ca primă mare sărbătoare,scrisă cu roşu,ziua lui Nicolae Ceauşescu? Împotriva acestui lucru protestez cu toată energia!".- Aşadar,mai sunt români în ţară!

&& "Il Borghese" din 6 Octombrie arată la pagina 260,în legătură cu evenimentele din Iugoslavia,că,într´o publicaţie catolică,Vaticanul "a acuzat pe ministrul de Externe al Italiei de a fi purtătorul de cuvânt al masoneriei,care vrea să se întindă în răsărit spre a bara drumul partidelor de inspiraţie creştină, şi că din cei 7 miniştri de externe socialişti,din Comunitatea Europeană,cel puţin 5 sunt francmasoni".Se mai aminteşte tot aci că un cotidian din Lubiana, capitala Sloveniei,a acuzat la 26 Iunie pe acelaş ministru,fără a fi vreodată desminţit,că "a informat pe cei dela Belgrad despre posibilitatea unor mai mari investiţii de capital străin,dacă vor restaura imediat masoneria".Aceste afirmaţii mai spulberă unele nedumeriri...

&& Citim în "Luceafărul românesc" că manifestaţia dela 8 Noembrie 1945 din Piaţa Palatului a fost "ultima rezistenţă a patrioţilor români împotriva invadatorilor sovietici".Dar luptătorii de mai apoi din munţi,spaima securităţii comuniste ani de zile,n´au fost... patrioţi?

&& Pe străzile Italiei au fost furate,anul trecut, 7000 de camioane încărcate cu mărfuri; în Germania,numai 250; în Franţa,170 ("Borghese").

din fostele ţări dominate de comunism. Din nefericire,speranţele născute în ţara noastră au fost de scurtă durată. Uneltele Satanei continuă şi astăzi,sub masca "democraţiei",să dirijeze destinul neamului românesc. Eliberarea aşteptată de cincizeci de ani de dictatură nu a fost decât o licărire.

Constatăm cu durere şi indignare că a reînceput campania de denigrare şi dezinformare cunoscută nouă încă de la apariţia Căpitanului şi a Mişcării Legionare pe scena vieţii publice. Încrâncenarea aceasta nu demonstrează nimic altceva decât perenitatea valorilor noastre şi teama viscerală de persistenţa spiritului legionar reapărut pe neaşteptate în lupta tineretului de astăzi,în ciuda tuturor terorilor,închisorilor,lagărelor sau execuţiilor sumare.

Conştienţi de importanţa valorii spirituale a Mişcării Legionare şi a întemeietorului ei Corneliu Codreanu; conştienţi de importanţa pe care acest spirit o îmbracă,mai ales pentru lupta de astăzi a tineretului român în împrejurările dramatice prin care trece neamul românesc; conştienţi de necesitatea apărării acestui nestimat patrimoniu născut din străfundurile fiinţei noastre româneşti,

Noi, cei din generaţiile dela Vişani,de pe crestele Carpaţilor,supravieţuitori ai închisorilor şi lagărelor de exterminare comuniste, risipiţi de vrăjmăşia vremurilor pe cinci continente,considerăm că suntem obligaţi cu totul,faţă de angajamentele luate cândva,să ne reîntoarcem la izvoarele credinţei noastre, la spiritul de camaraderie şi dragoste care a constituit întotdeauna fundamentul Mişcării Legionare pe drumul ei spre înălţarea neamului românesc pe căile Domnului.

În acest spirit de fidelitate vom găsi desigur forma potrivită de colaborare între noi,dar şi modul în care vom răspunde dorinţei tineretului din Ţară, căruia îi revine de drept,şi inevitabil,rolul de a determina modul lui de activitate pentru viitor,în raport cu problemele cărora trebue să le facă faţă neamul românesc.-

În numele a 74 legionari din Argentina,Australia,Austria,Canada,Elveţia, Franţa,Germania,Italia,Spania şi Statele Unite,supravieţuitori ai Legiunii lui Corneliu Codreanu(1927-1938),care au aprobat această declaraţie,

Duiliu Sfinţescu

<u>LA OCNELE MARI</u> de Virgil Mateiaş

Se va sfârşi blestemul şi povara
Acestor ani cu flori de mătrăgună,
Din care bem de-un sfert de veac ocara
Şi nimeni nu ne dă o vorbă bună.

Lăsăm aci o cruce de căinţă,
Cu silueta albă ca de var
Pe fondul mohorît de suferinţă,
Ca cel mai mare-al vieţii noastre dar.

Şi vom pleca pe drumuri fără urmă,
Cum steaua noastră bine ne cuvântă;
Din când în când ne vom uita în urmă
La tot ce-a fost troiţa noastră sfântă.

<u>&&</u> De Bobotează,<u>Biblioteca Română din Freiburg</u> şi-a adunat ca de obicei prietenii,într'o atmosferă caldă de sărbători,cu amintiri a ceea ce a fost cândva în ţară.Preoţii <u>D.Em.Popa</u> şi <u>Sorin Petcu</u> au pomenit pe sprijinitorii decedaţi, după care au sfinţit încăperile localului.Dl prof.<u>Christian Manner</u> a vorbit despre relaţiile dintre biserica ortodoxă şi cea protestantă din ţară,iar baritonul <u>Marius Cosmescu</u> a cântat cu avânt,printre altele,Ce te legeni codrule şi "Revederea" lui Eminescu.După care Doamnele <u>Moşinschi</u> şi <u>Bidean</u> şi-au luat în serios rolul de"gazdă",parcă mai cu brio ca oricând.- Poate nu strică să repetăm aici şi contul Bibliotecii: Deutsche Bank -Freiburg,nr 461830 (BLZ 680 700 30).-

<u>&&</u> Cei peste o jumătate de milion de <u>Români din Ucraina</u> n'au niciun deputat în parlamentul dela <u>Kiev</u>.La <u>Cernăuţi</u>,doar două străduţe mai poartă nume româneşti: Alecsandri şi Eminescu. S'au înfiinţat de curând în Bucovina de Nord câteva societăţi culturale: Mihai Eminescu,Arboroasa,Mitropolitul Silvestru, Aron Pumnul,Golgota (a victimelor stalinismului),Societatea Doamnelor Române, condusă de doamna preoteasă <u>Victoria Ivasiuc</u>.-

<u>&&</u> Cercetări laborioase au dat la iveală numărul exact al <u>ofiţerilor polonezi ucişi</u> din ordinul lui Stalin în Aprilie 1940: 14.685,dintre cari 3987 la Katyn, <u>4403</u> la <u>Harkov</u> şi <u>6295</u> la <u>Königsberg</u>! Acestea,spre cunoştinţa lui Verdeţ...

<u>Contribuţiile</u> la VATRA se pot trimite,<u>în Germania</u>,la Öffentliche Sparkasse - 7800 Freiburg -Bankleitzahl 68050101- konto 1264443; <u>în Italia</u>,la Roma,C.C. Postale 43327006; <u>în Franţa</u>,la: 75018 Paris - 27 Bd Barbès -Crédit Lyonnais - Compte 731101 Z (dar <u>numai</u> prin virament dela Banca trimiţătorului).- Contribuţiile se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec sau prin mandat poştal.-

- Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -